குன்றிரு வருளலா லுளகொ லென்றெதிர்
நின்றடி தொழுதிவை நிகழ்த்தன் மேயினார்.

இ-ள். என்றலும் - என்று இராகு கூறுதலும்,—மதிக் கதிர் இறப்ப நீர் தரும் துன்று இரும் காந்தம் என்ன - (தன்னிடத்து வந்து) சந்திரகிரணம் தங்க நீரைத்தருகின்ற செறிந்த பெரிய காந்தம்போல,—சொல் மதிக்கு உன் திருஅருள் அலால் உள கொல் என்று - யாம் சொல்லுகின்ற புத்திக்கு உன்னுடைய திருவருளையன்றி வேறுகாரணமும் உண்டோ என்று,—எதிர் நின்று அடி தொழுது இவை நிகழ்த்தன் மேயினார் - எதிரேநின்று பாதங்களைவணங்கி இவற்றைச் சொல்லுவாராயினார். எ-று.

என்றலும் நிகழ்த்தன் மேயினார், காந்தமே என்ன நிகழ்த்தன் மேயினார் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (௧௮)

களம்படு பன்மதி கடிந்தொன் றாக்கிய
விளம்பரு மந்திர விதியை மேதக
வுளம்பொதி மன்னவ னொருவ னாமெனத்
தளம்பலின் முரசறைந் துலகஞ் சாற்றுமே.

இ-ள். கள்ளம் படு பல் மதி கடிந்து ஒன்று ஆக்கிய விளம்பு அருமந்திர விதியை - வஞ்சம்பொருந்திய பல புத்திகளைவிலக்கி ஒருவழிப்படுத்திய சொல்லுதற்கரிய மந்திரமுறையை,—மேதக உளம் பொதி மன்னவன் ஒருவன் ஆம் என - மேன்மைதக மனத்தில்வைக்கின்ற அரசன் ஏகசக்கிராதிபதியாவானென்று,—தளம்பல் இல் முரசு அறைந்து உலகம் சாற்றும் - அசைவற்ற முரசையடித்து உலகம் கூறும். எ-று.

விதியைப் பொதி மன்னவன் எனக் கூட்டுக. முரசறைந்துசாற்றல் - பிரசித்தப்படுத்திக் கூறல். (௧௯)

இனந்தரு சந்திவிக் கிரகம் யானமா
சனந்துவை தத்தொடாச் சிரயந் தானெனு
மனந்தரு குணங்களா றாறும் வல்லகோ
வனந்தபூ பாலர்கட் கரச னாவனே.

இ-ள். இனம் தரு சந்தி விக்கிரகம் யானம் ஆசனம் துவைதம் ஆச்சிரயம் எனும் - கூட்டமான சந்தியும், விக்கிரகமும், யானமும், ஆசனமும், துவைதமும், ஆச்சிரயமுமென்னும்,—மனம் தரு குணங்கள் ஓராறும் வல்ல கோ - மனத்திற் சிறந்துள்ள குணங்களாறிலும் வல்ல அரசன்,—அனந்த பூபாலர்கட்கு அரசனாவன் - அளவில்லாத அரசர்களுக்கு மேலான அரசனாவான். எ-று.

இனந்தருகுணங்களாறு என இயைக்க. சந்தி - நட்பாக்கல். விக்கிரகம் - விரோதம். யானம் - பகைவன்மேற்சேறல். ஆசனம் - காலம்பார்த்திருத்தல்.

துவைதம் - பிரித்தல். ஆச்சிரயம் - பகையை வெல்லுதற்கு வேறொருவனை யடைதல். இவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுள்களாலறிக. (௨௦)

சந்தியே தம்மிலொத் திருத்த றாழ்வறு
மந்தில்விக் கிரகமே விரோத மாகுமாற்
சிந்தைகொள் யானமேற் செல்ல லாசன
மூந்திய காலமங் குணர்ந்தி ருத்தலே.

இ-ள். சந்தி தம்மில் ஒத்திருத்தல் - சந்தியாவது அரசர்கள் பகைநீங்கித் தம்மிலொத்திருத்தல்,—தாழ்வு அறும் விக்கிரகம் விரோதம் ஆகும் - குற்றமில்லாத விக்கிரகமாவது பகைத்தலாகும்,—சிந்தைகொள் யானம் மேற்சேறல் - கருதப்படுகின்ற யானமாவது பகைவர்மேற் சேறலாகும்,— ஆசனம் மூந்திய காலம் உணர்ந்து இருத்தல் - ஆசனமாவது முதன்மைபொருந்திய காலத்தைக்கருதி இருத்தலாகும். எ-று.

'அந்தில், ஆல், ஆங்கு என்பன அசைநிலைகள். (௨௧)

தடத்திரு மன்னவர் தம்மின் மாறுகொண்
டிடப்பொது விருத்தலே துவைத மென்பராற்
றிடத்தவாச் சிரயமங் கொருவன் செய்சமர்
கடக்கமற் றொருவனை நட்புக் காண்டலே.

இ-ள். துவைதம் தட திரு மன்னவர் தம்மில் மாறு கொண்டிடப் பொது இருத்தல் என்பர் - துவைதமாவது பெரிய செல்வத்தையுடைய அரசர் இருவர் தம்முள் மாறுபாடுற (த் தாம் அவர்க்கு) ப் பொதுவாக இருத்தல் என்று சொல்வர்,—திடத்த ஆச்சிரயம் ஒருவன் செய் சமர் கடக்க மற்றொருவனை நட்புக் காண்டல் - திடமான ஆச்சிரயமாவது ஒருவனோடுசெய்த போரைக் கடக்கும்படி மற்றொருவனை நட்புச்செய்தலாகும். எ-று.

ஆல் அசை. ஏகாரங்கள் பிரிநிலை. (௨௨)

விருத்திநற் றானநீள் கயமென் றேமிக
வுரைத்தன வுதயமோர் மூன்று மோர்ந்துள
திருத்தகு மன்னவன் றேவர் தம்மையும்
வருத்திய தெவ்வினை வலியின் றாக்குமே.

இ-ள். விருத்தி நல் தானம் நீள் கயம் என்று மிக உரைத்தன உதயம் ஓர் மூன்றும் - விருத்தியும் நல்லதானமும் நீண்டகயமும் என்று மிகவுஞ் சொல்லப்பட்டனவாகிய தோற்றம் மூன்றையும்,—ஓர்ந்துள திருதகு மன்னவன் - அறிந்த செல்வத்தாற்றக்க அரசன்,—தேவர் தம்மையும் வருத்திய தெவ்வினை வலி இன்று ஆக்கும் - தேவர்களையும் வருத்திய பகையை வலிமையற்றதாக்குவான். எ-று.

மன்னவன் ஆக்கும் என ஒட்டுக. (௨௩)

ஏறுதன் செயல்பலிப் பெய்த மாற்றவன்
வீறுவெஞ் செயல்குறைந் திடல் விருத்தியாங்
கூறுதா னஞ்சமங் கொளல் விருத்தியை
மாறிநின் றுரைப்பதே கயத்தின் வண்ணமே.

இ-ள். விருத்தி ஏறு தன் செயல் பலிப்பு எய்த மாற்றவன் வீறு வெம் செயல் குறைந்திடல் - விருத்தியாவது உயர்ந்த தன்செயல் பலிக்கப் பகைவனுடைய மிக்க கொடிய செயல் குறைதலாகும்,— கூறு தானம் சமம் கொளல் - சொல்லப்பட்ட தானமாவது அச்செயல் இருவருக்கும் சமமாதல்,— கயத்தின் வண்ணம் விருத்தியை மாறிநின்று உரைப்பது - கயத்தினியல்பாவது மேற்கூறிய விருத்தியினியல்பை மாறிச் சொல்வதாகும். எ-று.

விருத்தியை மாறிச்சொல்வது எனவே, தன்செயல் குறைய மாற்றான் செயல்பலிப்பெய்தல் கயம் என்பது பெறப்படும். இவ்வியல்பையும் அரசன் அறிந்தாற்றான் இவ்விரண்டையொழித்து விருத்தியைநோக்கிச் செய்வனென்க. ()

மந்திரம் பிரபுவுற் சாக மாம்வல
மூந்துறு சத்திகள் மூன்று மங்கது
தந்திடு சித்தியுந் தரிக்கு மன்னவற்
கெந்தமா நிலங்கொலோ வெய்தி டாதவே.

இ-ள். மந்திரம் பிரபு உற்சாகம் ஆம் வல மூந்து உறு சத்திகள் மூன்றும் - மந்திரமும் பிரபுவும் உற்சாகமுமாகிய வல்ல முதன்மைபொருந்திய சத்திகள் மூன்றையும்,—அது தந்திடு சித்தியும் தரிக்கும் மன்னவற்கு - அவைகள் தருகின்ற சித்தியையும் பொருந்தியிருக்கின்ற அரசனுக்கு,—எய்திடாத எந்த மா நிலம் - அடையாதன எந்தப் பெரிய நிலங்கள். எ-று.

வினாவால் எல்லாமடையுமென்பது பெறப்படும். கொல், ஓ அசைகள். ()

நோகவுட் டாள்கெட நுடங்கும் வெம்பகை
பாகமிட் டாழ்வினிற் பதிந்த தாயினு
மாகமுட் டாவழா வாகை யோர்புக
ழாகவொட் டாதறை யாணி யாகுமே

இ-ள். நோக உள் தாள் கெட நுடக்கு வெம்பகை - வருந்தவும் உள்முயற்சிகெடவும் மெலியச்செய்கின்ற வெவ்விய பகையானது,—பாகம் இட்டு ஆழ்வினில் பதிந்ததாயினும் - (தன்னினும்) பிரிக்கப்பட்டுக் கீழ்ப்பட்டுத் தாழ்வடைந்திருந்ததாயினும்,— மாகம் முட்டா - (அப்பகையானது) ஆகாயத்தை முட்ட வளர்ந்து,—வழா - தவறாது,—வாகையோர் புகழ் ஆக ஒட்டாது அறை ஆணி ஆகும் - வெற்றியையுடையோரது புகழை வளரவிடாது அறைகின்ற ஓர் ஆணியாகும். எ-று.

நோகவுட்டாள்கெடநுடங்கும்வெம்பகை என்பதற்கு, நோகுமாறு உள்ளே முயற்சிகெட வளைந்த பகை எனப் பொருள்கொண்டு உட்பகை எனினுமாம். பதிந்ததாயினும் முட்டா வழா ஆகும் என இயைக்க. (உகு)

கனந்தரு பகையைவேர் களைத லின்றியே
தனந்தரு புரவலர் தழைப்ப தெங்ஙனே
நனந்தலை யுலகிரு ணலியு மாயினுந்
தினந்தொறும் பரிதியு மலைந்து செல்லுமே.

இ-ள். கனந்தரு பகையை வேர் களைதல் இன்றி - பெருமைதக்க பகையை வேரோடு களையாது,—தனம் தரு புரவலர் தழைப்பது எங்ஙன் - செல்வத்தால் மிக்க அரசர்கள் தழைப்பது எப்படி?,—நனந்தலையுலகு இருள் நலியுமாயினும் - பூமியிலுள்ள இருளை (ஒருநாளிற்) கெடுக்குமாயினும்,—பரிதியுந் தினந்தொறும் மலைந்து செல்லும் - (அவ்வளவோடுவிடாது முற்றக் கெடுக்குமாறு) சூரியனும் நாடோறும் (அவ்விருளோடு) பொருது செல்லும். எ-று.

சூரியனும் ஒருநாளோடுவிடாது பின்னும் எஞ்சிய இருள் உளவோ என்று நாடி ஒவ்வொருநாளும் இருளைப் பொருது செல்லுதல்போல, அரசனும் பகையைக்கொன்று இன்னும் உளவோ என்று நாடி முற்றாய்க் களையவேண்டும் என்பது இதன்கருத்து. மலைதல் பொருதலின் வன்மை தோன்றநின்றது. இது திருட்டாந்த அணி. (உஎ)

ஏறும்வலிப் பெரும்பகை தாழ்ந்த வென்றுதாந்
தெறுவலி யடக்குதல் சீரி தல்லவா
லுறுகணை யடியிற்கீழ்ப் பட்ட வொன்றிலாச்
சிறுதுக ளெழுந்தவர் சென்னி மூடுமே.

இ-ள். ஏறும் வலிப் பெரும் பகை தாழ்ந்த என்று - மிகுந்த வலியையுடைய மிக்க பகையாயுள்ளன தம்மினுந் தாழ்ந்தன என்று கருதி,—தாம் தெறு வலியடக்குதல் சீரிது அல்ல - தாம் (அப்பகையை) கொல்லுகின்ற வலியை அடக்கியிருத்தல் (அரசர்களுக்குச்) சிறப்புடையதல்ல.—உறு துணை அடியின் கீழ்ப்பட்ட ஒன்று இலாச் சிறு துகள் எழுந்து - (வழிச்செல்வோரது) செல்லுகின்ற இரண்டுபாதங்களினதும் கீழேபொருந்திய பல சிறிய துகள்கள் (அல்லவா?) எழுந்து,—அவர் சென்னி மூடும் - அவர்களது தலையை மூடுகின்றன. எ-று.

ஆல் அசை. முன் துகள் சிறியதாய்க் கீழேபொருந்தியதாயினும் பின் பல கூடி மேற்பட்டுத் தலையை மூடுதல்போல முன் பகை சிறிதாய்த் தாழ்ந்ததாயினும் பின் பலகூடிப் பெருத்தவழி மேற்பட்டுக் கொல்லுமாதலின் அதனைச் சிறிதாயிருக்கும்பொழுதே களையவேண்டுமென்பார் தாழ்ந்தவென்று தாந்தெறுவலியடக்குதல்சீரிதல்ல என்றார் இதுவுமேலையணி. (உஅ)

புகுநிதி நிறைவென வெறுத்தல் பொங்கெழி
றொகுகதிர் முடியினர் சூழ்ச்சித் தல்லவாற்
றகுசல நிதிநிறை தரத்த தாயினு
மிகுநதி வரவினை வெறுப்ப தில்லையே.

இ-ள். புகு நிதி நிறைவு என வெறுத்தல் - வருகின்ற திரவியத்தை (நமக்கோ பொருள்) நிறைவாக உளது (ஆதலின் இது வேண்டியதின்று) என்று வெறுப்பது,—பொங்கு எழில் தொகு கதிர் முடியினர் சூழ்ச்சித்து அல்ல - பொலிகின்ற அழகுதொக்க ஒளிபொருந்திய முடியையுடையவர் களாகிய அரசர்களது உபாயத்தினிட்டத்ததன்று.—தகு சலநிதி நிறை தரத்தது ஆயினும் - தகைமைபொருந்திய கடல் நீரால் நிறைந்த தன்மையையுடைய தாயினும்,—மிகு நதி வரவினை வெறுப்பது இல்லை - மிகுந்த நதியினது வரவினையும் வெறுக்கமாட்டாது. எ-று.

சூழ்ச்சித்து அல்ல என்பதில் துவ்வைச் சாரியையாக்கிச் சூழ்ச்சிஅல்ல எனக் கோடலுமாம். ஆல் அசைநிலை. இதுவு மேலையணி. (உக)

ஆதலின் மந்திர விதியு மன்னதாற்
றீதில செய்வன செய்யின் மிக்கதே
பேதறச் செய்வதே பெற்றித் தாயதோர்
நீதியென் றவனடி சூடி நீங்கினர்.

இ-ள். ஆதலின் - ஆதலினால்,—மந்திர விதியும் அன்னது - (எங்கள்) மந்திரத்தின்முறையும் அம்முடிபினதேயாம்,—தீது இல செய்வன செய்யின் மிக்கதே - தீமையில்லாதனவாய்ச் செய்யவேண்டியனவற்றைச் செய்யின் அது மேன்மையுடையதேயாகும்,—பேதம் அறச் செய்வதே பெற்றித்து ஆயது ஓர் நீதி என்று - வேறுபாடில்லாது நீ எண்ணிய அக்கருமத்தைச் செய்தலே குணமாகியதொரு முறையாகும் என்று கூறி,—அவன் அருள் சூடி நீங்கினர் - அவனது விடையைப்பெற்று நீங்கினர்கள். எ-று.

பேதம் என்பதினீறுகெட்டுப் பேது என நின்றது. பேது என்பதற்கு அறிவுமயக்கம் எனினுமாம். ஆதலின் செய்வதே நீதி என்று சூடி நீங்கினர் என்க. (௩௦)

வேறு.

புனைமா மகுட வேல்வேந்தன் றிசையோ ரெட்டிற் போர்கடந்து
வினைமாண் வாகை தனிசூட விரும்பா நின்றோம் வீழதரச்
சினமால் யானை மிசைமுரச மறையு மாறு செய்வீர்க
ளெனமா ருதத்தின் வேகத்தார் சிலவர் போகி யிதுசொன்னர்

இ-ள். மா மகுடம் புனை வேல் வேந்தன் - பெரிய கிரீடத்தையணிந்த வேலையேந்திய அரசன்,— திசை ஓர் எட்டில் போர்கடந்து - திசைக

ளெட்டிலுஞ் (செய்யப்படும்) போரை வென்று.—வினை மாண் வாகை தனிசூட விரும்பா நின்றேம் - அத்தொழிலினால் அடையப்படும் மாட்சிமைப்பட்ட வென்றியைத் தனியே சூடுதற்கு விரும்புகின்றேம்,—சினமால் யானை மிசை முரசம் அறையுமாறு செய்வீர்கள் என - (ஆதலாற் சேனைகள் வரும்படி) தூங்கிய வாயையுடைய கோபத்தைக்கொண்ட பெரிய யானையின்மீது (எற்றி) முரசையடிக்கும்படி செய்யுங்களென்று கூற,—சிலவர் மாருதத்தின் வேகத்தார் போகி இது சொன்னார் - சிலதூதுவர் வாயுவேகத்தாராய்ச் சென்று இதனைக் கூறினார்கள். எ-று.

புனைதலை மகுடத்திற்கேற்றிப் பொருள்கூறினுமமையும். மகுடவேந்தன் என இயைக்க. வேகத்தாரை வினையெச்ச முற்றாக்காது வினையாலணையும் பெயராகக்கொண்டு வேகத்தினையுடையவர்களாகிய சிலவர் என முடிக்கினுமமையும். (௩௧)

நெடுங்கட் டிசையெட் டினும்விசயத் தம்ப நிறுவி நிலவேந்தன்,
றொடுங்கைச் சரத்தாற் புகழ்பொறிப்பான் றுணிந்தான் முரசமறை
கெனநின், றொடுங்கிப் பெரிதப் பணிதலைக்கொண் டுள்ளூர் களிப்
பான் வள்ளுவனு, மடுங்கைக் களிற்றின் பிடரேறி மணிமா முரச
மறைகின்றான்.

இ-ள். நிலவேந்தன் - பூமிக்கரசனாகிய இரகுமகாராசன்,—நெடுங்கண் திசை எட்டினும் விசயத்தம்பம் நிறுவி - நெடிய இடத்தையுடைய திசைகள் எட்டிலும் வெற்றித்தம்பத்தை நிறுத்தி,—தொடும் கைச்சரத்தால் புகழ் பொறிப்பான் துணிந்தான் - செலுத்துகின்ற கையிலுள்ள பாணமாகிய எழுதுகோலால்(அத்தம்பத்திலேதனது)புகழை எழுதும்படி துணிந்தான்,—முரசம் அறைக என - ஆதலால் (சேனைகள்வருமாறு) முரசை அடிக்குக என்று (அத்தூதுவர்) கூற,—ஒடுங்கி நின்று பெரிது அப்பணி தலை கொண்டு - ஒடுங்கிநின்று மிகவும் அப்பணியைச் சிரசிற்கொண்டு,—வள்ளுவனும் அடும் கைக் களிற்றின் பிடர் எறி - வள்ளுவனும் கொல்லுகின்ற கையையுடைய யானையின்பிடரில் எறி,—உள் ஊர் களிப்பான் அணிமா முரசம் அறைகின்றான் - உள்ளேபரந்த களிப்பையுடையனாய் அழகிய பெரிய முரசை. அடிக்கின்றான். எ-று.

என என்னும் செயவெனெச்சம் அறைகின்றான் என்னும் பிறவினை கொண்டது. உள்ளூர் களிப்பான் என்பதற்கு அந்நகரத்தார் களிக்கும்படி எனினுமாம். புகழை உண்டாக்குவது சரமேயாதலின் அதனை எழுதுகோலாக உருவகித்தார். (௩௨)

கலித்தாழ் கடற்பார் பரந்துதிசை காணா நின்று கனற்றோற்றும்
புலித்தானையர்வின் மலையேறிப் பொன்னா டளக்கும் புகழ்வாய்ப்ப
வொலித்தாழ்கழலான் றிசைவிசயங்கொள்வானொருமை யுள்ளத்தே
வலித்தான் மதத்த மால்யானை மான்றேரரசர் வம்மின்கள்.'

இ-ள். கலித் தாழ் கடல் பார் பரந்து - ஒலிபொருந்திய ஆழமாயுள்ள கடலாற்சூழப்பட்ட பூமியிற் பரந்து,—திசை காணுகின்று - திக்குகளைப் பொருந்தி,—கனல் தேனுற்றும் புலித்தானையர் வில் மலையேறி - (முனிவர்வளர்த்த) வேள்வித்தீயிற்றோற்றிய புலியின்தோலை வஸ்திரமாகவுடையவராகிய சிவபெருமானது வில்லாகிய மேருமலையிலேறி,—பொன் நாடு அளக்கும் புகழ் வாய்ப்ப - பொன்னுலகத்தை அளக்கின்ற புகழ்வாய்க்கும்படி,—திசை விசயம் கொள்வான் ஒலித் தாழ் கழலான் ஒருமை உள்ளத்தே வலித்தான் - திக்குவிசயங்கொள்ளும்படி ஒலிபொருந்திய வீரக்கழலையணிந்தவனாகிய இரகுமகாராசன் தனது ஒருப்பட்ட மனத்திலே துணிந்தான்,—மதத்த மால் யானை மான் தேர் அரசர் வம்மின்கள் - (ஆதலால்) மதத்தைக் கொண்ட பெரிய யானைப்படையையும் குதிரைபூண்ட தேரையுமுடைய அரசர்களே (போருக்கு) வாருங்கள். எ-று.

திசைவிசயம்கொள்வான் என்பதை திக்குவிசயத்தைத் தான் அடையும்படி எனவும், திக்கை விசயம்கொள்ளும்படி எனவும் விரிக்கலாமாதலின் திக்குவிசயங்கொள்ளும்படி எனப் பொதுமையினுரைத்தாம். அரசர் என்றது அவனுக்கங்கமாயுள்ள அரசரை. இதனால் அரசரை அழைத்தமை கூறப்பட்டது. (நந)

சேகா யத்தி னீங்கரிதாய்ச் செறிந்த மறுவெஞ் செருக்களத்தி
னேகா நிற்கு மவ்வேலை யெறிந்தோ ரெறிவேற் றழும்பாகி
லாகா யத்தின் வருதிங்கட் கழகன் றோவென் றமரதனின்
மாகா யத்தின் மூண்மதுகை வேட்கு மறவோர் வம்மின்கள்.

இ-ள். சே காயத்தில் நீங்கரிதாய்ச் செறிந்த் மறு - செவ்விய உடம்பிற் பிரிவின்றிச் செறிந்த மறுவானது,—வெம் செருக்களத்தில் ஏகாநிற்கும் அவ்வேலை எறிந்தோர் எறி வேல் தழும்பு ஆகில் - வெவ்விய போர்க்களத்திலே செல்லுகின்ற அப்பொழுது முன் எறியப்பட்டோர் எறிந்த வேலின் றழும்பாயிருக்குமாயின்,—ஆகாயத்தில் வரு திங்கட்கு அழகு அன்றோ என்று - ஆகாயத்தில்வருகின்ற சந்திரனுக்கு அழகாயிருக்குமல்லவா என்று கூறி,—அமரதனில் மாகாயத்தில் மூள் மதுகை வேட்கும் மறவோர் வம்மின்கள் - போரிலே பெரிய கோபத்தோடு மூளுகின்ற வலியைவிரும்பும் வீரர்களே வாருங்கள். எ-று.

என்று மூள் மறவோர் என இயையும். போர்க்காயத்தையே அழகாகக் கொள்வோர் என்பார் என்றுமூள்மறவோர் என்றார். சேகாயத்தினீங்கரிதாய் என்பதற்கு வைரமாய் எலும்பினின்றும் நீங்குதற்கரிதாய் எனக் கூறுதலும் அமையும். இதனால் வீரரை அழைத்தமை கூறிற்று. (நச)

வாலப் பிறையின் கோட்டரவம் வளைத்தா லன்ன கிம்புரித்திண்
தோலத் தவள மருப்பினுதி யேதி கொளுத்திக் குன்றுதித்த

காலைக் கதிரோ னிகரோடை புனைந்து மலர்த்தேங் கண்ணீந்து
மாலைச் சுரும்புண் மதயானை பண்ணு யாரும் வம்மின்கள்.

இ-ள். வாலப் பிறையின் கோட்டு அரவம் வளைத்தால் அன்ன - இளம்பிறையின் கோட்டிலே பாம்பு சுற்றினாற்போன்ற,—கிம்புரித் திண் கோலத் தவள மருப்பின் நுதி - கிம்புரியையணிந்த திண்ணிய அழகிய வெண்மையாகிய கோட்டின் நுதியிலே,—ஏதி கொளுத்தி - வாளைக் கட்டி,—குன்று உதித்த காலைக்கதிரோன் நிகர் ஓடை புனைந்து - மலையிலுதித்த உதயசூரியனையொத்த ஓடையையணிந்து,—மலர்த் தேம் கள் நீத்து மாலைச் சுரும்பு உண் மத யானை பண்ணு - மலரிலுள்ள இனிய தேனைவிட்டு வரிசையான வண்டுகள்வந்து உண்ணுகின்ற மதத்தையுடைய யானைகளையலங்கரித்து,—யாரும் வம்மின்கள் - யாவரும் வாருங்கள். எ-று.

கொளுத்தி, புனைந்து, பண்ணு, வாருங்கள் எனமுடிக்க. பிறைகோட்டுக்கும், அரவு கிம்புரிக்கும் உவமை என்க. இதனால் யானைவீரரையழைத்தமை கூறிற்று. (௩௫)

கார்ப்புல் லியவொல் லொலியுருளிற் கலியா நிற்பக் கடுஞ்சாரி
பேர்ப்பின் வயிர வச்சதனிற் றடையா காதுபெரி தாய்ந்து[ர்த்த
போர்ப்பல் படைசே மித்திரவி புரைவெண் படத்தாற் புறம்போ
வார்ப்பொ னுகத்திற் பரிபூட்டி மணித்தேர் புனையா வம்மின்கள்.

இ-ள். கார் புல்லிய ஒல்லொலி உருளில் கலியாநிற்பக் கடும் சாரி பேர்ப்பின் - மேகத்திற்பொருந்திய ஒல்லென்றவொலியானது உருளிலே ஒலிக்கக் கடியசாரி விடவேண்மொயின்,—வயிர அச்சதனில் தடையாகாது பெரிது ஆய்ந்து - வயிரமாகிய அச்சினாலே தடையாகாதபடி அதன்கண் பழுதுண்டோ என மிகவும் ஆராய்ந்து,—போர் பல் படை சேமித்து - போர்க்குரிய பல படைகளையும் சேமித்துவைத்து,—இரவி புரை வெண் படத்தால் புறம் போர்த்த வார்ப் பொன் நுகத்திற் பரி பூட்டி - (ஒளியால்) இரவியை ஒத்த வெள்ளிய வஸ்திரத்தினாற் புறத்தைமூடிய வாரையுடைய பொன்னாலாகிய நுகத்திலே குதிரைகளைப் பூட்டி,—மணித்தேர் புனையா வம்மின்கள் - (இவ்வாறு) அழகிய தேரை அலங்கரித்து அதன்மேலிவர்ந்து வாருங்கள். எ-று.

ஆய்ந்து, சேமித்து, பூட்டி, புனையா வம்மின்கள் எனமுடிக்க. பேர்ப்பின் தடையாகாது ஆய்ந்து என இயைக்க. அச்சுமுரியில் தடையாகுமென்பார் அச்சதனிற்றடையாகாது என்றார். இதனால் தேர்வீரரை அழைத்தமை கூறிற்று. (௩௬)

அனலிற் றோய்ந்தவ் வனலையெலா மஞ்சார்க்களிக்கு மடற்படையின்
கனமுற் றூர்புட் டினும்விசித்துக் கதிர்ச்சா லிகையு மணிந்துகதி
ரினனிற் றேரி னிடைப்பூண்ட வெழுமா வதனி னிருங்காலின்
மனனிற் றவுர் தடம்புரவி யணியா வம்மின் வம்மின்கள்.

இ-ள். அனலில் தோய்ந்து அ அனலையெலாம் அஞ்சார்க்கு அளிக்கும் அடற்படையின் கனம் உற்று ஆர் புட்டிலும் விசித்து - அக்கினியிலே தோய்ந்து அவ்வக்கினியையெல்லாம் பகைவர்க்குக் கொடுக்கும் வலிய படைகளின் மிகுதியைப்பொருந்தி நிறைந்த தூணியையுங் கட்டி,—கதிர் சாலிகையும் அணிந்து - ஒளியையுடைய சட்டையையும் அணிந்து,—கதிர் இனனின் தேரின் இடைபூண்ட எழு மா அதனின் - கிரணங்களையுடைய சூரியனுடைய தேரினிடத்தேபூண்ட ஏழுகுதிரைகளையும்போல,—இருங்காலின் மனனின் தாவும் தடம் புரவி அணியா - பெரிய காற்றைப்போலவும் மனத்தைப்போலவும் பாய்ந்து செல்லுகின்ற பெரிய குதிரைகளையலங்கரித்து,—வம்மின் வம்மின்கள் - வாருங்கள் வாருங்கள். எ-று.

விசித்து அணிந்து அணியா வம்மின்கள் என்க. இனனின் வம்மின்கள் எனினுமாம். அதனின் அணியா என இயைக்க. அடுக்கு விரைவுபற்றிவந்தது. இதனாற் பரிவீரரை அழைத்தமை கூறிற்று. (௩௭)

என்னப் பெரிய வீதிதொறு முரைத்திட் டெங்கு மெங்குமொலி
துன்னத் தமர மணிமுரச மறையா நிற்பத் துணிந்தியாரு
முன்னற் கரிய கடையுகத்தி னுடையா நேமி வரையுடைத்துப்
பின்னப் படுத்திப் புறவாழி வரல்போல் வந்த பெருஞ்சேனை.

இ-ள். என்னப் பெரிய வீதிதொறும் உரைத்திட்டு - என்று பெரிய வீதிகடோறும் சொல்லி,—எங்கும் எங்கும் ஒலி துன்ன தமர மணி முரசம் அறையா நிற்ப - எவ்விடத்தும் எவ்விடத்தும் ஒலிபொருந்த ஒலிபொருந்திய அழகிய முரசை அடிப்ப.—துணிந்து யாரும் உன்னற்கு அரிய உடையா நேமி வரை உடைத்து பின்னப்படுத்தி புற ஆழி கடையுகத்தில் வரல்போல் - (உடைக்குமாறு) துணிந்து யாவரும் சிந்தித்தற்குமரிய உடையாத சக்கரவாளகிரியையுடைத்துப் பின்னமாக்கிப் புறக்கடலானது கடையுகத்தில் வருதல்போல,—வந்த பெரும் சேனை - வந்தன பெரிய சேனைகள். எ-று.

நிற்ப வந்த என இயையும். உன்னற்கரிய வரை எனக் கூட்டுக. (௩௮)

பலம்புரி தருவோ ரைந்து நேர்சொலப் படினு மிக்க
நலம்புரி யற்றை நாளி னன்கொடைக் குடையா நிற்பக்
குலம்புரி மகர வேலை குழீஇக்குரைத் தென்னக் கொற்ற
வலம்புரிச் சுரிசங் கார்ப்ப வெழுந்தனன் மன்னர் கோமான்.

இ-ள். பலம் புரி தரு ஓரைந்தும் நேர் சொலப்படினும் - பலனைக் கொடுக்கின்ற தருக்களைந்தும் (அவன் கொடைக்கு) உவமைசொல்லப்படினும்,—மிக்க நலம் புரி அற்றைநாளில் நன்கொடைக்கு உடையாநிற்ப - மிக்க நன்மையைச்செய்கின்ற அற்றைத்தினத்தில் (அவனுடைய) நல்ல கொடைக்குத் தோற்ப,—குலம்புரி மகரவேலை குழீஇக் குரைத்து என்ன -

கூட்டமான சமுத்திரங்கள் கூடி ஒலித்தாற்போல,—கொற்ற வலம்புரிச் சுரிசங்கு ஆர்ப்ப - வெற்றிபொருந்திய வலம்புரியாகிய சுரித்த சங்கு ஆரவாரிப்ப,—மன்னர் கோமான் எழுந்தனன் - அரசர்க்கரசனாகிய இரகுமகாராசன் எழுந்தான். எ-று.

உடையா நிற்ப எழுந்தான், ஆர்ப்ப எழுந்தான எனத் தனித்தனி முடிக்க. தனக்கு வெற்றியுண்டாகவேண்டுமென்று எற்றைநாளினும் அற்றைநாளில் அதிகமாகக் கொடுத்தான் என்பார் தருவோரைந்தும் நேர்சொலப்படினுமிக்கநலம்புரியற்றைநாளினன்கொடைக்குடையாநிற்ப என்றார். ()

இங்கிவ னெழுந்து செல்லு மெல்லையின் முன்ன ரீண்டி
மங்குன்மென் குழலார் சிந்து மங்கலப் பொரியி னீட்டம்
சிங்கலி லரசர் சீர்த்தி சின்னபின் னங்க ளாகிப்
பொங்கல மென்ன வந்து சரண்புகல் போன்ற வன்றே.

இ-ள். இங்கு இவன் எழுந்து செல்லும் எல்லையில் - இவ்விடத்திலே இந்த இரகுமகாராசன் எழுந்து செல்லும்பொழுது,—முன்னர் ஈண்டி மங்குல் மென் குழலார் சிந்தும் மங்கலப் பொரியின் ஈட்டம் - (அவன்) முன்னாக நெருங்கி மேகம்போன்ற மெல்லிய கூந்தலையுடையவர்களாகிய பெண்கள் சிந்துகின்ற மங்கலமான பொரிக்கூட்டம் (அவனை வந்து அடைதல்),—சிங்கல் இல் அரசர் சீர்த்தி சின்ன பின்னங்கள் ஆகி - அழிவற்ற அரசர்களுடைய கீர்த்தி சின்னமும் பின்னமுமாகி,—பொங்கலம் என்ன வந்து சரண் புகல்போன்ற - மேலெழமாட்டேமென்று வந்து அவனைச் சரணடைதலையொத்தன. எ-று.

பொரியினீட்டம் போன்றன என்க. (௪0)

வண்குழைப் புதிய சோதி மதியிரு மருங்கும் வந்த
கண்கொளற் கரிய மின்னுக் குழுவினிற் கவினு நிற்ப
வொண்குலப் புடவி யெங்கு மொருதனி கவிக்குங் கொற்ற
வெண்குடைத் தரள ராசி வெண்ணிலா விசும்பு வீங்க.

இ-ள். வண் குழைப் புதிய சோதி - (காதிலணிந்த) அழகிய குழையினது புதிய சோதியானது,—மதி இரு மருங்கும் வந்த - முகமாகிய சந்திரனினது இருபக்கத்திலும்வந்த,—கண் கொளற்கு அரிய மின்னுக் குழுவினில் கவினு நிற்ப - கண்ணாற் பார்த்தற்கரிய மின்னற்கூட்டத்தைப் போல விளங்கவும்,—ஒண் குலம் புடவி எங்கும் ஒருதனி கவிக்கும் - ஒள்ளிய உயர்ந்த பூமியெங்கும் தனியே கவிக்கப்பட்ட,—வெண் கொற்றக் குடைத் தரள ராசி வெண்ணிலா விசும்பு வீங்க - வெண்கொற்றக்குடையிலுள்ள முத்துக்கூட்டத்தின் வெண்மையாகிய நிலாவானது ஆகாயமெங்கும் பரக்கவும். எ-று.

சோதி கவினு நிற்ப என இயையும். (௪௧)

செங்கதிர் வெயிலை யெல்லா மொன்றுறச் செய்த தன்ன
மங்கல மகுட கோடி மணிக்கதிர் திசையை வவ்வத்
திங்கள்வெண் கதிரை யெல்லா மிரண்டுறச் செய்த வன்ன
பொங்கெழிற் கவரி மென்கா லிருபுடை பொலிந்து வீச.

இ-ள். செங் கதிர் வெயிலை எல்லாம் ஒன்று உறச் செய்தது அன்ன-ஞாயிற்றின் வெயின் முழுதையு மொன்றாகச் செய்தாற்போன்ற,—மங்கல மகுட கோடி மணிக் கதிர் திசையை வவ்வ-மங்கலகரமான முடியின் தலையிலுள்ள இரத்தினகாந்தி திசையைக் கவரவும்,—திங்கள் வெண் கதிரை யெல்லாம் இரண்டு உறச் செய்த அன்ன - திங்களுடைய வெண்மையாகிய கிரணங்களையெல்லாம் இரண்டாக்கச் செய்தாற்போன்ற,—பொங்கு எழில் கவரி மென் கால் இருபுடை பொலிந்து வீச - பொலிவாகிய அழகிய சாமரையின் மெல்லிய காற்று இருபக்கத்திலும் பொலிந்து வீசவும். எ-று.

செய்தது என்பதில் து சாரியை. செய்தாலன்ன என்பன செய்தவன்ன எனத் திரிந்து நின்றன. (௪௨)

சிந்துரக் கமலத் தாமச் சேவடிக் கழலிற் செவ்விச்
சந்திரப் பதும ராகத் தரளத்திற் றழைத்த சோதி
யந்தரப் புடவி வைப்பி லதிசயம் விளைப்ப வொன்றாய்ச்
சுந்தரச் சுடரோர் மூன்றுந் தோற்றிய துப்பிற் றோற்ற.

இ-ள். சிந்துரக் கமலத் தாமச் சே அடிக் கழலில் - செந்தாமரைமலர் போன்ற அழகிய சிவந்த அடியிற் கட்டிய கழலிலுள்ள,—செவ்விச் சந்திரப் பதுமராகத் தரளத்தில் தழைத்த சோதி - அழகிய பொன்னிலும் பதுமராக மணியிலும் முத்திலும் தழைத்த ஒளியானது,—அந்தரப் புடவி வைப்பில் - ஆகாயத்திலும் பூமியிலும்,—அதிசயம் விளைப்ப - அதிசயத்தை உண்டாக்கும்படி,—ஒன்றாய் சுந்தரச் சுடர் ஓர் மூன்றும் தோற்றிய துப்பில் தோற்ற - ஒருமித்து அழகிய முச்சுடர்களும் உதித்த தன்மைபோலத் தோன்றவும். எ-று.

சோதி தோற்ற என இயைக்க. பொன்னொளி சூரியனையும், பதுமராக வொளி அக்கினியையும், முத்தினொளி சந்திரனையுங் காட்டிற்று என்க. (௪௩)

வெங்களி விந்தைக் கன்பாம் வண்டலை விளக்கும் வெய்ய
சங்கொளிப் படைக ளைன்கு மேந்தினர் மருங்கு சாரத்
துங்கவெம் பதாதி வெள்ளத் தார்ப்பொலி யண்டந் துன்றிப்
பங்கயில் பூத மைந்தின் பரப்பெலாம் பரவா நிற்ப.

இ-ள். வெம் களி விந்தைக்கு அன்பு ஆம் வண்டலை விளக்கும் - விருப்பப்படுகின்ற களிப்பினையுடைய வீரலக்குமிக்கு விருப்பமாகிய போர்

விளையாட்டைசசெய்கின்ற.—வெய்ய சங்க ஒளிப் படைகள் நான்கும் ஏந்தினர் மருங்கு சார - கொடிய கூட்டமாகிய ஒளியையுடைய நால்வகைப் படைகளையும் ஏந்தினவர்கள் பக்கத்தேவரவும்,—துங்க வெம் பதாதி வெள்ளத்து ஆர்ப்பு ஒலி - உயர்ச்சிபொருந்திய வெவ்விய சேனைவெள்ளத்தினது ஆர்ப்போசை,—அண்டம் துன்றி பங்கம் இல் பூதம் ஐந்தின் பரப்பு எலாம் பரவா நிற்ப - அண்டமெங்கும் நெருங்கிக் குற்றமில்லாத பஞ்சபூதங்களின் பரப்பெங்கும் பரவவும். எ-று.

நால்வகைப்படையாவன எய்வன, எறிவன, குத்துவன, ஒச்சுவன என்பன. சங்கவொளி என்பதில் அகரந் தொக்குநின்றது. (சச)

சொல்லரி பிறக்குஞ் செங்கட் புலியன சூரர் சூழக்
கொல்லரி யேறு போன்ற கொற்றவ ராறு முன்னச்
சல்லரி முழவங் கோடு தண்ணுமை தடாரி தக்கை
யெல்லரி யோதை பொங்கி யெழுகட லொலியை வீட்ட.

இ-ள். சொல் அரி பிறக்கும் செங்கண் புலி அன சூரர் சூழ - சொல்லப்படுகின்ற அக்கினிதோற்றுஞ் சிவந்த கண்களையுடைய புலியையொத்த வீரர்கள் சூழவும்,—கொல் அரி ஏறு போன்ற கொற்றவர் ஆறு முன்ன - கொல்லுகின்ற சிங்கேறுபோன்ற அரசர்கள் வழியை நோக்கவும்,—சல்லரி முழவம் கோடு தண்ணுமை தடாரி தக்கை எல்லரி ஓதை பொங்கி - சல்லரியும் முழவும் கொம்பும் தண்ணுமையும் தடாரியும் தக்கையும் கைமணியுமாகிய இவற்றின் ஒலி கிளர்ந்து,—எழு கடல் ஒலியை வீட்ட - எழுகடலினதும் ஒலியைக் கீழ்ப்படுத்தவும். எ-று.

அன்ன என்பது அன என விகாரமாயிற்று. (சரு)

கொழுங்கனல் வடிவோர் மூரற் கொடுங்கனல் புரங்கண் மூன்று
விழுங்கிட வுய்த்த நாளில் வாசுகி விசிப்பு நீங்கி [ம்
யழுங்கலி லனந்த மாகி யந்தர மடைத்திட் டம்பொற்
செழுங்கிரி வழிப்பட் டாங்குத் திகிரியந் தேர்கள் செல்ல.

இ-ள். கொழும் கனல் வடிவோர் - செழிய அக்கினி சொரூபராகிய சிவபெருமான்,—மூரல் கொடும் கனல் புரங்கள் மூன்றும் விழுங்கிட உய்த்த நாளில் - தமது சிரிப்பிற்றோன்றிய கொடிய அக்கினியைத் திரிபுரத்தை உண்ணும்படி விடுத்த நாளிலே,—வாசுகி விசிப்பு நீங்கி - (நாணாகிய) வாசுகியின் கட்டை நீங்கி,—அழுங்கல் இல் அனந்தம் ஆகி - குறைவற்ற அளவில்லாத வடிவையுடையதாகி,—அந்தரம் அடைத்திட்டு - ஆகாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு,—அம்பொன் செழும் கிரி வழிப்பட்டாங்கு - அழகிய பொன்மயமாகிய செழிய மேருமலை வழிக்கொண்டு சென்றாற்போல,—திகிரி அம் தேர்கள் செல்ல - உருளையையுடைய தேர்கள் செல்லவும். எ-று.

வழிப்பட்டாங்குச் செல்ல என இயைக்க. வழிப்படுதல்-வழிக்கொண்டு செல்லல். "பாரிடம் வழிப்பட்டாங்கு" என்றார் பிறரும். (௪௬)

புடைத்தரு சிறைக டம்மை யரிந்துநம் பொலிந்த மொய்ம்பைத்
துடைத்தவன் றன்னை வென்றோ னிவனெனச் சூழ்ச்சி யாலு
ளடைத்துல குள்ள மற்றைக் கிரியெலா மமரை நாடிப்
படைத்துணை வந்த போலப் படுமதக் களிறு போத.

இ-ள். புடைத் தரு சிறைகள் தம்மை அரிந்து - பக்கத்திலேபொருந்திய சிறகுகளையரிந்து,—நம் பொலிந்த மொய்ம்பைத் துடைத்தவன் தன்னை - நமது மிகுந்த வலியை நீக்கினவனாகிய இந்திரனை,—வென்றோன் இவன் எனச் சூழ்ச்சியால் உள் அடைத்து - வென்றவன் இவ்வரசன் என்று ஆலோசனையினோடு மனத்திற் பதித்து,—உலகுள்ள மற்றைக் கிரியெலாம் - உலகிலுள்ள மற்றைய மலைகளெல்லாம்,—அமரை நாடிப் படைத்துணை வந்தபோல - போரைக்கருதிப் படைத்துணையாக வந்தாற்போல,—படு மதக் களிறு போத - தோன்றுகின்ற மதத்தையுடைய யானைகள் செல்லவும். எ-று.

தம் பகைவனை வென்றவனுக்குத் தாமும் உதவிசெய்யவேண்டுமென்று மலைகள் படைத்துணையாக வந்ததுபோல யானைகள் செல்ல என்றபடி. சூழ்ச்சி இன்னும் அவனை வெல்லுவிக்கவேண்டுமென்ற சூழ்ச்சி. (௪௭)

கதந்தரு புரவி யேழு கொண்டுநங் கண்முன் யாவன்
மதங்கொடு வருவா னென்னு மிரவியுந் தேரு மாவும்
புதைந்திட வாளி போய குரத்தினிற் புடவி புல்லித்
துதைந்தெழு தூளி போக்கித் துரகத ராசி செல்ல.

இ-ள். கதம் தரு புரவி ஏழுகொண்டு - வேகமான குதிரைகள் ஏழைக் கொண்டு,—நம் கண் முன் மதம்கொடு வருவான் யாவன் என்னு - நமது கண்ணுக்குமுன்னே கருவங்கொண்டு வருபவன் எவன் என்று,—இரவியும் தேரும் மாவும் புதைந்திட - சூரியனும் அவன்றேரும் குதிரைகளும் மறையும்படி,—வாளி போய குரத்தினில் புடவி புல்லித் துதைந்து எழு தூளி போக்கி - வட்டமாகச்சென்ற குளம்பினால் பூமியைத் தழுவிச் செறிந்து எழுகின்ற துகளைப் போகச்செய்து,— துரகத ராசி செல்ல - குதிரைக்கூட்டம் செல்ல. எ-று.

என்னுப் போக்கிச் செல்ல என முடிக்க. (௪௮)

அலங்குவா ளதனிற் றோற்று மணிநிழல் விந்தை யென்னும்
பொலங்கொடி யுவகை மிக்கு நடஞ்செயும் பொலி விற்றாக
வலங்கெழு வாகை சூடி வச்சிரன் றிசையை நோக்கி
யிலங்குமா மணிப்பைம் பூணு ணிசையொடு மெய்தினானே.

இ-ள். அலங்கு வாளதனில் தோற்றும் அணி நிழல் - விளங்குகின்ற வாளிலே தோற்றுகின்ற அழகிய ஒளியானது,—விந்தை என்னும் பொலங்கொடி உவமை மிக்கு நடம் செயும் பொலிவிற்று ஆக - வீரலக்குமி என்னும் பொற்கொடிபோல்வாள் மகிழ்ச்சிமிக்கு நடனஞ்செய்யும் பொலிவினையுடையதாக,—வலங்கெழு வாகைசூடி - வெற்றிபொருந்திய வாகை மாலையைச்சூடி,—வச்சிரன் திசையை நோக்கி - கீழ்த்திசையை நோக்கி,—இலங்கு மா மணிப் பைம்பூணான் - விளங்குகின்ற மாணிக்கரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களையுடையவனாகிய இரகு,—இசையொடும் எய்தினான் - புகழோடும் சென்றான். எ-று.

ஒளி அசைதல் நடனம்செய்தல் போன்றிருந்தது என்க. சூடி நோக்கி எய்தினான் என வினைமுடிபு செய்க. (௪௧)

வேறு

இட்ட காலெடுத் தெய்தலா வகையள றிழைப்ப
கட்டு வார்கழல் வீரர்த முரத்திழி கலவை
மட்டு லாவுமக் கலவையிற் குழிந்துமண் சுமக்கு
நெட்ட ராமுடி தொடுவதேர் போகிய நெறிகள்.

இ-ள். இட்ட கால் எடுத்து எய்தலாவகை அளறு இழைப்ப - (நடக்கும்படி) வைத்த காலை எடுத்துச் செல்லாதபடி சேற்றைச் செய்வன,—கட்டு வார் கழல் வீரர்தம் உரத்து இழி கலவை - கட்டிய நீண்ட வீரக்கழலையுடைய வீரர்களது மார்பினின்றும் சொரிகின்ற கலவைச்சாந்து,—மட்டு உலாவும் அக்கலவையில் குழிந்து - வாசனைபொருந்திய அக்கலவைச் சாந்திலே குழிந்து,—மண் சுமக்கும் நெட்டு அரா முடி தொடுவ - பூமியைச் சுமக்கும் நெடிய பாம்பினது முடியைத் தொடுவன,—தேர் போகிய நெறிகள் - தேர் சென்ற வழிகள். எ-று.

நெறிகள் தொடுவ என்பது செய்யாதவற்றைச் செய்வன போலக் கூறப்பட்டது. (௪௨)

இனிதி னன்னெறி தொறுநிரம் பாமிகுந் தெழுவ
புனித வெம்பரி விலாழிமா நதிதிசை புடைத்து
நனிது ளும்பிநேர் பாய்தரு வேகவந் நதியைத்
தனி விழுங்குவ கைம்மலை மும்மதச் சலதி.

இ-ள். இனிதின் நல் நெறி தொறும் நிரம்பா மிகுந்து எழுவ - இனிதாக நல்ல வழிகடோறும் நிரம்பி மிகுந்து எழுவன,—புனித வெம் பரி விலாழி மா நதி - சுத்தமான விரும்பப்படுகின்ற குதிரைகளின் விலாழியாகிய பெரிய நதி,—திசை புடைத்து நனி துளும்பி நேர் பாய்தரு வேக அந்நதியைத் தனி விழுங்குவ - திசைகளிற் சென்று அடித்து மிகவு மசைதலைப்பொருந்தி நேரே பாய்ந்து செல்லுகின்ற வேகமான அந்த நதியைத்

தனியே விழுங்குவன,—கைமலை மும்மதச் சலதி - யானைகளின் மும்மதமாகிய கடல். எ-று.

விலாழி - குதிரைவாய்நுரை. விலாழியினும் மதப்பெருக்கு அதிகம் என்பது தோன்ற வேகவந்தியைத்தனிவிழுங்குவ கைம்மலைமும்மதச்சலதி என்றார். விழுங்குதல் - தன்னுளடக்குதல். (௬௧)

மலைந்தவ் வாரிதி திரைக்கரம் புடைத்திடை வைய
முலைந்தி டாவகை பருகுவ வுவைவிழி யுகுதீ
கலைந்தி யாவையு மவ்வனல் சுடச்சுடக் கருகித்
தொலைந்தி டாதவிப் பனவவை கையுமிழ் துவலை.

இ-ள். அ வாரிதி மலைந்து திரைக் கரம் புடைத்து இடை வையம் உலைந்திடா வகை பருகுவ - அக்கடல் பொருது திரையாகிய கையாற் புடைத்து இடையே பூமியை உலைவுறச் செய்யாதபடி பருகிவிடுவன,—உவை விழி உகு தீ - உந்த யானைகளின் கண்களினின்றுஞ் சொரிகின்ற அக்கினி,—அ அனல் சுடச்சுடக் கருகி யாவையும் கலைந்து தொலைந்திடாது அவிப்பன - அந்த அக்கினி சுடச்சுடக் கருகி பூமியிலுள்ள எப்பொருள்களும் நிலைகுலைந்து அழியாதபடி அவ்வக்கினியைத் தணிப்பன,—அவை கை உமிழ் துவலை - அவைகள் கையினின்றுஞ் சொரிகின்ற திவலைகள். எ-று.

உலைந்திடாவகை என்பதில் தகரம் எதுகைநோக்கி மெலிந்துநின்றது. புடைத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சத்தை எதுவாக்கிப் புடைத்தலால் வையமுலையாதபடி எனப் பொருள்கோடலுமாம். (௬௨)

தடைப்ப டாதவத் துவலைமா ரியைத்தடுத் தெழாவிண்
கிடைப்ப தூளியத் தூளியை வான்மிசைக் கிளறித்
துடைப்ப பல்கொடி யன்றியு மேற்செலல் சுருங்க
வடைப்ப வெண்ணில வாதபத் திரத்தொகை யம்மா.

இ-ள். தடைப்படாத அத் துவலை மாரியைத் தடுத்து எழா - (பிறி தொன்றாலும்) தடைப்படாத அத்துவலைமழையைத் தடுத்து எழுந்து,—விண் கிடைப்ப தூளி - ஆகாயத்திலே பரம்புவன தூளி,—அத் தூளியை வான்மிசைக் கிளறித் துடைப்ப பல்கொடி - அத்தூளியை ஆகாயத்திலே கிளறித் துடைத்துவிடுவன பலகொடிகள்,—அன்றியும் மேல் செலல் சுருங்க அடைப்ப - அல்லாமலும் அவைகள் மேலே செல்லுதல் குறையும்படி அடைப்பன,—எண் இல ஆதபத்திரத்தொகை - அளவில்லாத குடைக்கூட்டங்கள். எ-று.

அம்மா அசைநிலை. (௬௩)

தொடுங்கை வேலொடுஞ் சூரமர் மதக்களி தோற்ற
நடுங்கை யானன மெனவரு நாந்தரு செய்ய

கடுங்கண் மாதிறன் மறவர்முன் கடாந்திறந் தூற்று
நெடுங்கை மாவெதிர் செல்லினுஞ் செல்வரோ நீத்தோர்.

இ-ள். தொடும் கை வேலொடும் - செலுத்துகின்ற கைவேலொடும்,—சூர் அமர் மதக் களி தோற்ற - வீரமான போர்த்தருக்கின் களிப்பு வெளிப்பட,—நடுங்கு ஐயானனம் என வரும் - கண்டோர் அஞ்சத்தக்க சிங்கத்தைப் போல வருகின்ற,—நாம் தரு செய்ய கடும் கண் மா திறல் மறவர்முன் - அச்சத்தைத்தருகின்ற சிவந்த கொடிய கண்களையும் பெரிய வலியையுமுடைய வீரர்களுக்கு முன்னே,—கடாம் திறந்து ஊற்றும் நெடும் கை மா எதிர் செல்லினும் - மதத்தைத்திறந்து சொரிகின்ற துதிக்கையையுடைய யானைக்கு எதிர்செல்லினும்,—நீத்தோர் செல்வரோ - துறவிகளும் செல்வர்களோ. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. வேலொடும் வரும் மறவர், தோற்ற வரும் மறவர் எனத் தனித்தனி முடிக்க. நீத்தோர் யானைக்குமுன் அஞ்சாது எதிர்செல்லினும் இம்மறவர்க்குமுன் அஞ்சாது எதிர் செல்லமாட்டார் என்பது கருத்து. யானையிலும் இவ்வீரர் கொடுமையுடையர் என்றபடி. கடாத்திறம் தூற்றும் எனினுமாம்; விகாரம். (௯௪)

அடல்செய் வாகைமுன் னெய்திட வரவம்பி னடப்பப்
படல்செல் தூளிபின் போதரப் பின்செலும் பகுதி
கடல்செ யோர்நிலை படைத்துள தாயினுங் கணிக்கின்
மிடல்செய் நானிலை படைத்துள போன்றது விளம்பில்.

இ-ள். அடல்செய் வாகை முன் எய்திட - வலிமையைக்கொண்ட வெற்றி முன்னேசெல்ல,—பின் அரவம் நடப்ப - அதன்பின்னே ஒலி செல்ல,—பின் படல் செல் தூளி போதர - அதன்பின்னே படலமாகச் செல்லுகின்ற தூளிபோக,—பின் செலும் பகுதி - பின்னே செல்லுகின்ற சேனை,—கணிக்கில் கடல்செய் ஓர் நிலைபடைத்துளது ஆயினும் - கணித்துப்பார்க்குமிடத்து கடலையொத்த ஒரேநிலையைப் பொருந்தியதாயினும்,—விளம்பில் மிடல் செய் நால் நிலை படைத்துள் போன்றது - சொல்லுகில் வலிமையைச்செய்கின்ற நான்குநிலையைப் பொருந்தியதன்மையைப்போன்றது. எ-று.

சேனை கடலை ஒத்த ஒரேநிலையைப் பொருந்தியதாயினும் இவற்றால் நான்குநிலையைப் படைத்ததுபோன்றது என்பதாம். (௯௫)

விறன்மி கும்படை தொடர்ந்திடக் கீட்டிசை வேலை
திறனி ணைக்குபு சென்றிடு திங்கள்வெண் குடையோன்
பெறல ருந்தவப் பெற்றியின் வரநதி பின்னை
ருறந டந்திடும் பகீரதன் றன்னையு மொத்தான்.

இ-ள். விறல் மிகும் படை தொடர்ந்திட - வலிமைமிக்க சேனைகள் பின்தொடர,—கீழ்த் திசை வேலை திறனில் நோக்குபு சென்றிடும் திங்கள்வெண்குடையோன் - கிழக்குத்திசைக்கடலைநோக்கி வலிமையோடும் செல்லுகின்ற வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடையையுடையனாகிய இரகு,—பெறல் அரும் தவப் பெற்றியின் - பெறுதற்கரிய தவத்தின் தன்மையினால், — வர நதி பின்னர் உற - கங்கை பின்னேவர,—நடத்திடும் பகீரதன் தன்னையும் ஒத்தான் - சென்ற பகீரதனையும் ஒத்தான். எ-று.

பெற்றியின் உற என இயைக்க. கங்கை ஒழுக்குக்கும் பின்வருதற்கு முவமை. (௬௬)

சூழிக் கார்வரை நிருபரை யெதிருயிர் தொலைத்தும்
பாழிற் றள்ளியும் பலன்கொண்டு நன்னெறி படர்ந்தா
ஞாழிற் றார்வனத் தருந்தடை யுலகெலா நாக்கு
மூழிப் பேரொலி வேகமால் யானைக்கு முளவோ.

இ-ள். சூழிக் கார்வரை நிருபரை எதிர் உயிர் தொலைத்தும் - யானைப் படையையுடைய அரசர்களை எதிரே கொன்றும்,—பாழில் தள்ளியும் - கேட்டில் விடுத்தும்;—பலன்கொண்டு நன்னெறி படர்ந்தான் - (திறையாகிய) பயனைக்கொண்டு நல்லவழியிற் சென்றான்,—ஞாழில் தார் வனத்து - கொடிகளின் ஒழுங்கையுடைய காட்டிலே,—அரும் தடை - அரிய தடைகள்,—உலகெலாம் நாக்கும் ஊழிப்பேரொலி வேக மால் யானைக்கும் உளவோ - உலகமெல்லாவற்றையு மழிக்கின்ற ஊழிகாலத்திலே நிகழும் பேரொலிபோன்ற பேரொலியையுடைய வேகத்தைக்கொண்ட பெரிய யானைக்குமுள்ளனவோ. எ-று.

ஓ எதிர்மறை. தார் பூவுமாம். தடை உளவோ என இயையும். ஊழிப் பேரொலி என்பதற்கு ஊழியைச்செய்கின்ற பேரொலியெனினுமாம். வேற்றுப்பொருள்வைப்பால் உலகமெல்லாவற்றையுமழிக்கின்ற இரகுவுக்குப் பூமியில் தடையில்லை என்பதாம். (௬௭)

உலவு நாற்படை மன்னவ ரூன்றுவெஞ் சமத்தை
நிலவு தோற்றிய வேல்கொடு கடந்துசெ னிருபன்
குலவு சோற்றலர்க் கைதைவெண் புளினமென் குன்றப்
புலவு மாற்றிடும் புணரியந் தடங்கரை புக்கான்.

இ-ள். உலவு நால் படை மன்னவர் ஊன்று வெம் சமத்தை - விளங்குகின்ற சதுரங்கசேனைகளையுடைய அரசர்கள் வந்து எதிர்த்த கொடிய போரை,—நிலவுதோற்றிய வேல் கொடு கடந்து செல் நிருபன் - ஒளிதோன்றிய வேலாற் கடந்து செல்லுகின்ற அரசன்,—குலவு சோற்று அலர்க் கைதை - விளங்குகின்ற மகரந்தத்தினைக்கொண்ட பூக்களையுடைய தாழையானது,—வெண் புளின மென் குன்றப் புலவு மாற்றிடும் - வெள்ளிய

மண்வாலாகிய மெல்லிய மலையின்மீதுள்ள புலான்மணத்தை நீக்குகின்ற,—புணரி அம் தடம் கரை புக்கான் - கடலின் விசாலமாகிய கரையை அடைந்தான். எ-று.

கைதைமாற்றிடும் கரை என இயைக்க; பெயரெச்சம் இடப்பெயர் கொண்டது. சோற்றால் மாற்றும் என ஆல் உருபுவிரித்துப் பொருள்கூறினுமமையும். (ருஅ)

வேறு

தீவிடா வெரிசிறுகட் சினவேழப் பெருமேக
மோவிடா தெமைப்பருகா வொழியாவென் றுறக்கோடிச்
சேய்விடா நிமிர்தவளத் திரைக்கரத்தால் வயிறலைத்து
வாய்விடா நின்றரற்றி மறுகுதல்போன் றதுவாரி.

இ-ள். தீவிடா எரி சிறுகண் சினவேழப் பெருமேகம் - அக்கினியைக் கான்று எரிகின்ற சிறிய கண்களையுடைய கோபத்தைக்கொண்ட யானைகளாகிய பெரிய மேகங்கள்,—ஓவிடாது எம்மைப் பருகா ஒழியா என்று - நீங்காது எம்மைப் பருகிவிடும் என்று,—உற சேய் விடா நிமிர் கோடி தவளத் திரைக்கரத்தால் வயிறு அலைத்து - மிகவும் தூரத்திலே வீசிக் கிளருகின்ற கோடியான வெண்மையாகிய திரைக்கரத்தினால் வயிற்றிலடித்து,—வாய்விடா நின்று அரற்றி மறுகுதல் போன்றது - வாயைத்திறந்து நின்று புலம்பிச் சுழலுதலைப்போன்றது,—வாரி - கடல். எ-று.

என்று அலைத்து அரற்றி மறுகுதல்போன்றது என வினைமுடிபு செய்க. இது தற்குறிப்பேற்றம். (ருகூ)

முறைகொடே நிமிர்கூம்பின் மிசைத்தொடுப்ப முதிர்காலி
னிறைகொடே விரிபாய திமில்சேற னீராழி
யிறைகொடே வருந்தானைக் கடற்கஞ்சி யேங்குபுபல்
சிறைகொடே திசைபறந்து செல்வதுவும் போன்றுளதே.

இ-ள். முறை கொடு நிமிர் கூம்பின் மிசை தொடுப்ப - முறையாக உயர்ந்த கூம்பின்மீது கட்ட,—முதிர் காலின் நிறைகொடு விரி பாய திமில் சேறல் - முதிர்ந்த காற்றின் நிறைவினால் விரிந்த பாயையுடைய மரக்கலங்கள் செல்லுதல்,—நீர் ஆழி - நீரையுடையகடலானது,—இறை கொடு வரும் தானைக் கடற்கு அஞ்சி ஏங்குபு - அரசன் கொண்டுவருகின்ற சேனைக்கடலுக்குப் பயந்து ஏங்கி,—பல் சிறை கொடு திசை பறந்து செல்வதுவும் போன்றுளது - பல சிறைகளைக்கொண்டு திசைகளிற் பறந்து செல்வதையும் போன்றது. எ-று.

தொடுப்ப விரி பாய என இயையும். சேறல் போன்றது என முடிக்க. இதுவு முன்னையலங்காரம். உம்மை எச்சம். (கூ0)

பந்தியால் விழுந்தெழுவெண் டிரையுடையப் படுவேலை
புந்தியா னெடுங்கோட்டுப் புன்னைக் குறும்போது
சிந்தியா வெம்வயின்வந் தடைந்தோரைச் செறேலெனமுன்
வந்தியா வரசன்றாள் மரீஇயதும்போன் றதுமாதோ.

இ-ள். பந்தியால் விழுந்து எழு வெண் திரையுடை அப் படு வேலை - வரிசையோடு (கீழே) விழுந்து (பின் மேலே) எழுகின்ற வெண்மையாகிய திரையையுடைய அந்த ஆழமாகிய கடலானது,—புந்தியால் - புத்தியோடு,—நெடும் கோட்டுப் புன்னைக் குறும்போது சிந்தி - நெடிய கொம்பர்களையுடைய புன்னைகளின் சிறிய பூக்களைச் சிந்தி,—ஆ எம் வயின் வந்தோரைச் சேறேல் என முன் வந்தியா - ஆ எம்மிடத்துவந்து அடைந்தவர்களைக் கொல்லற்க என்று முன் வழிபட்டு,— அரசன் தாள் மரீஇயதும் போன்றது - அரசனுடைய பாதங்களை(த் தஞ்சமாக) அடைந்ததையும் போன்றது. எ-று.

விழுந்தெழுதல் வந்தித்தல்போலிருந்ததென்க. கரையில்விழுந்துகிடக்கும் புன்னைப்பூக்களைத் திரைகள் அள்ளிச் சிந்துதலின் புன்னைக்குறும்போதுசிந்தி என்றார். கோடு கரையுமாம். புந்தி தாளைமருவிற் றன்னிடத்தடைந்தவர்களுடைய உயிர்க்குத் தீங்குவாராதென்னும் புத்தி. மரீஇ வந்தித்ததும்போன்றது என விகுதிபிரித்துக் கூட்டி முடிக்கினுமமையும். இதுவு முன்னையலங்காரம். (௬௧)

பேற்றொடாழ் புனன்மூழ்கி யெழுந்திடும்புட் பேரொலிகள்
தேற்றொடா ரவ்வேலை தேர்வேந்த னாற்புலம்பு
ளேற்றிடா வடைந்தோரை யினையேனெஞ் சினையேலென்
றாற்றிடா வவர்க்கின்சொ லளிப்பதும்போன் றதையம்மா.

இ-ள். பேற்றொடு ஆழ் புனல் மூழ்கி எழுந்திடும் புள் பேர் ஒலிகள் தேற்றொடு ஆர் அவ்வேலை - இரையோடு ஆழமாகிய நீரில் மூழ்கி எழுகின்ற பறவைகளினது பெரிய ஒலிகள் தெளிவோடு நிறையப்பெற்ற அக்கடலானது,—தேர்வேந்தனால் புலம்புள் ஏற்றிடா அடைந்தோரை - தேரையுடைய இரகுமகாராசனால் புலம்புதலைக்கொண்டு (தன்னை) அடைந்தவர்களாகிய அரசர்களை,—நெஞ்சு இனையேல் இனையேல் என்று ஆற்றிடா - மனம் வருந்தாதொழிக வருந்தாதொழிக என்று அவர்களது துன்பத்தை ஆற்றி,—அவர்க்கு இன் சொல் அளிப்பதும் போன்றது - அவர்களுக்கு இன்சொற்களைக் கூறுவதையும் போன்றது. எ-று.

ஐ சாரியை. அம்மா அசைநிலை. புலம்புள் தொழிற்பெயர். இனி புலம்புதலை உள்ளேகொண்டு எனினுமாம். இதற்கு புலம்பு உள் எனக் கண்ணழிக்க. புலம்பு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இதுவுமுன்னையலங்காரம். (௬௨)

சாதுரியத் திறலான்றன் றனிவேலை நிறமேற்றுக்
காதுநீள் சமரினுயிர் கழியாது கடலேறு
மேதிலீ ரென்செய்வீ ரிதுசெய்வீ ரெனப்புதிய
போதுதூய்த் தெளிவிப்ப போன்றகுறும் புன்னாகம்.

இ-ள். சாதுரியத் திறலான் தன் தனிவேலை நிறம் ஏற்று - சாதுரியமான வலியையுடையவனாகிய இரகுவினது ஒப்பற்ற வேற்படையை மார்பிலே ஏற்று,— காது நீள் சமரில் உயிர் கழியாது கடல் ஏறும் ஏதிலீர் - கொல்லுகின்ற நெடிய போரிலே உயிர்நீங்காது கடலேறும் வலியிலீர்காள்,— என் செய்வீர் இது செய்வீர் என - என்செய்யப்போகின்றீர்கள் யான்செய்கின்ற இதனைப்போய்ச் செய்வீர்களென்று,—புதிய போது தூய் தெளிவிப்பபோன்ற - புதிய பூக்களைத்தூவி அவர்களுக்கு அறிவிப்பனவும்போன்றன,—குறும் புன்னாகம் - பூக்களைச்சொரிந்த குறிய புன்னைகள். எ-று.

எச்சவும்மை தொக்குநின்றது. இதுசெய்தல் என்றது போதுதூவலை. இதுவுமுன்னையலங்காரம். (கூரு)

வெம்புபோ ரினுக்கஞ்சும் வேல்வேந்த ரெனவொளித்த
வம்புகால் மடற்றாம மூடத்தாழை வனச்சூழல்
கம்புளாங் கவருயிரி னொன்றாகக் கலந்துள்ள
வம்பொனா ரெனவிரியல் போனமட வன்னமெலாம்.

இ-ள். வெம்பு போரினுக்கு அஞ்சும் வேல் வேந்தர் என - கொடிய போருக்கு அஞ்சிய வேலையுடைய அரசர்களைப்போல,—கம்புள் - சம்பங்கோழிகள்,—வம்பு கால் மடல் தாம மூடத் தாழை வனச் சூழல் ஒளித்த - மணத்தைக்காலுகின்ற மடலையுடைய பூக்களைக்கொண்ட வளைவுபொருந்திய தாழைக்காட்டினிடத்தே ஒளித்தன,—அவர் உயிரின் ஒன்றாகக் கலந்துள்ள அம்பொனார் என - அவ்வரசர்களது உயிரோடு ஒன்றாகக் கலந்திருக்கும் மகளிரைப்போல,—மட அன்னமெல்லாம் இரியல்போன - இளமையாகிய அன்னங்களெல்லாம் ஓடிப்போயின. எ-று.

அம்பொனார் என என்றதனால் சம்பங்கோழிகளுக்குப் பின்னே அன்னங்கள் ஓடின என்பது பெறப்படும். (கூச)

வேறு.

இன்னவா ரிதியை நோக்கிக் களிகொண்ட விகல்வேன் மன்னன்
றன்னதாங் சிந்தை போய நெறிதொறுஞ் சாரா நின்ற
மன்னர்மா மலையை வவ்வி யெடுத்தெறி தரங்க வாரிக்
கன்னிமா நதியி னின்ற வஞ்சியே கடுத்தார் மன்னே.

இ-ள். இன்ன வாரிதியை நோக்கிக் களிகொண்ட - இவ்வாறான கடலைநோக்கிக் களிப்படைந்த - இகல் வேல் மன்னன்றன்னது ஆம் சிந்

தை போய - போரையுடைய வேலையேந்திய அரசனது மனஞ் சென்ற,— நெறிதோறும் சாராநின்ற மன்னர் - வழிகடோறும் வந்தெதிர்ப்பட்ட அரசர்கள்.—மாமலையை வவ்வி எடுத்து எறி - பெரிய மலைகளைக் கவர்ந்து எடுத்தெறிகின்ற,—தரங்க வாரிக் கன்னி மா நதியில் நின்ற வஞ்சியே கடுத்தார் - திரைபொருந்திய நீரையுடைய புதிய பெரிய நதியின்முன்னே நின்ற கொடியை ஒத்தார்கள். எ-று.

நதிமுன்னின்ற வஞ்சி அதன்பெருக்கினாற் சாய்தல்போல இவன்முன் எதிர்ப்பட்ட அரசர்களும் இவன் வலியினால் அஞ்சி வணங்கித் திறைகொடுத்தார் என்பது கருத்து. மன்னர் கடுத்தார் என இயைக்க. (கரு)

முள்ளொடு துறுமுஞ் சாயை முண்டகத் தீர நீங்கி
வள்ளொடு மிளிரும் வேலான் மணிமுர சொலிப்பப் போகிக்
கள்ளொடு கிடந்த பைந்தேன் கணஞிமி றென்னுங் காமப்
புள்ளொடு மொலிக்குஞ் சோலைப் பொங்கெழில் வங்கம் புக்கான்.

இ-ள். முள்ளொடு துறுமும் சாயை முண்டகத் தீரம் நீங்கி - முள்ளோடு நெருங்கிய நிழலைக்கொண்ட தாழைகளையுடைய கழிக்கரையைநீங்கி,—வள்ளொடு மிளிரும் வேலான் - கூரோடு விளங்குகின்ற வேலையுடையனாகிய இரகு,— மணி முரசு ஒலிப்பப் போகி - அழகிய முரசொலிப்பச் சென்று,—கள்ளொடு கிடந்த பைந்தேன் கணஞிமிறு என்னும் காமப் புள்ளொடு ஒலிக்கும் சோலை - தேனொடுகிடந்த பசிய பெடைவண்டுகள் கூட்டமான ஞிமிறு என்கின்ற காமத்தையுடைய வண்டுகளோடும் ஒலிக்கின்ற சோலையையுடைய,—பொங்கு எழில் வங்கம் புக்கான் - பொலிவாகிய அழகிய வங்க தேசத்தையடைந்தான். எ-று.

தேன் ஞிமிறு என்னும் புள்ளொடு ஒலிக்குஞ் சோலை என இயைக்க. ஞிமிறு - ஆணவண்டு. (கசு)

அன்னக ரரசர் தங்க ளிசையெலா மரத்து ளிட்டுப்
பின்னரி னெழாதே யாணி பெரிதுறக் கடாவி யாங்குத்
தன்னது விசயந் தீட்டுஞ் சயத்தம்ப மாகக் கங்கை
நன்னதி யரங்கத் தான்ற நனந்தலை நிறுவி னானே.

இ-ன். அ நகர் அரசர் தங்கள் இசையெலாம் அரத்துள் இட்டு - அந்நகரத்திலுள்ள அரர்சகளுடைய புகழையெல்லாம் பாதலத்திலுள்ளே இட்டு,— பின்னர் இன் எழாது ஆணி பெரிது உறக் கடாவியாங்கு - பின்னர் மேலே யெழாதபடி ஓர் ஆணியைப் பெரிதும் கடாவிவைத்தாற்போல,—தனது விசயம் தீட்டும் சயத்தம்பம் - தனதுவெற்றியை எழுதிய தம்பத்தை,—மாகக் கங்கை நன்னதி அரங்கத்து ஆன்ற நனந்தலை நிறுவினான் - ஆகாயத்தினின்றுவந்த கங்காநதியின் அரங்கத்தினது அகன்ற நடுவிலே நிறுத்தினான். எ-று.

இன் சாரியை. கடாவி யாங்கு நிறுவினான் என முடிக்க. தமரக்கங்கை என்னும்பாடத்திற்கு ஒலியையுடைய கங்கை எனப் பொருள்சொல்க. சயம் வாளாபெயர். (கஎ)

வீறுபட் டுடைய தானை வேந்தனால் வீயா வீயு
மூறுபட் டுடைந்து மீள வுய்ந்துள மனித ரெல்லாஞ்
சேறுபட் டைம்பூ நல்குஞ் செய்யிடைப் பறித்து மீள
நாறுபட் டன பைங் கூழி னன்பல நல்கினாரே.

இ-ள். வீறுபட்டுடைய தானை வேந்தனால் வீயா - பெருமைபொருந்திய சேனையையுடைய அரசனால் இறவாமல்,—வீயும் ஊறுபட்டு உடைந்து மீள உய்ந்துள மனிதரெல்லாம் - இறக்கத்தக்க ஊறுபாட்டைப்பொருந்தி மீள உய்ந்த அரசர்களெல்லாம்,—சேறுபட்டு ஐம்பூ நல்கும் செய்யிடை பறித்து மீள நாறுபட்டன பைங் கூழில் - சேறாகி அழகிய பொலிவைத்தரும் வயலிலே பிடுங்கி மீள நாறாக நடப்பட்ட பயிரைப்போல,—நன் பலம் நல்கினார் - நல்ல பயன்களைக் கொடுத்தார்கள். எ-று.

மன்னரெல்லாம் நல்கினார் என இயையும். பறித்து மீள நடப்பட்ட பயிர் பலனைக்கொடுப்பதுபோல அரசரும் ஊறுபட்டு மீளப் பிழைத்துப் பலனைக் கொடுத்தார்கள் என்பது கருத்து. (கஅ)

நிலக்கள முழுதும் வல்லே நிமிர்ந்திடு நேமி வேந்த
னலக்கள முடைய மேக நன்கதிர்ச் செலவை நாளும்
விலக்கள முடைய வேலை யிதுவென வீழ்ந்து நீருண்
குலக்கபி சாந தித்தண் கோட்டகம் குறுகி னானே.

இ-ள். நிலக்களம் முழுதும் வல்லே நிமிர்ந்திடும் நேமி வேந்தன் - பூமியினிடம்முழுவதும் விரைவிலேசெல்லுகின்ற ஆஞ்ஞாசோளத்தையுடைய அரசன்,—நலக்களம் உடைய மேகம் - மிக்க கருநிறத்தையுடைய மேகமானது.—நன் கதிர்ச் செலவை நாளும் விலக்கு அளம் உடைய வேலை இது என வீழ்ந்து நீர் உண் - நல்ல சூரியனுடைய செலவை நாடோறும் விலக்குகின்ற உப்பளத்தையுடைய கடல் இதுஎன்று படிந்து நீரையுண்ணுகின்ற,—குலக் கபிசாநதித் தண் கோட்டகம் குறுகினான் - உயர்ந்த கபிசாநதியினது தண்ணிய கரையை அடைந்தான். எ-று.

மேகம் வேலை இது என நீருண் கபிசாநதி என இயைக்க. (சுகூ)

மைவரு முந்நீர்ப் பாரின் வரம்பிகந் தெழுந்து வானந்
தைவரு புகழ்சேர் வென்றித் தடஞ்சுடர்ச் சமர வேலான்
கைவரை யளப்பிலாத நிரைத்திட்டங் கதுவே காட்சிச்
செய்கரை யாகப் போகிச் செறுக்கருங் கலிங்கஞ் சேர்ந்தான்.

இ-ள். மைவரு முந்நீர்ப் பாரின் வரம்பு இகந்து எழுந்து,—கருநிறம் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூமியில் வரம்பின்றி எழுந்து,—வானம் தைவரு

புகழ் சேர் - ஆகாயத்தை அளாவுகின்ற புகழை அடைந்தன்ன,—வென்றித் தடம் சுடர்ச் சமர வேலான் - வெற்றியையுடைய பெரிய ஒளியைக்கொண்ட போரை அடைந்த வேலையேந்தியவனாகிய இரகு,—அளப்பு இலாத கைவரை நிரைத்திட்டு - அளவில்லாத யானைகளை (அந்நதியினிடையே) நிரையாக நிறுத்தி,—அதுவே காட்சிச் செய்கரையாகப் போகி - அதுவே அழகிய வரம்பாகக்கொண்டு சென்று,—செறுக்க அரும் கலிங்கம் சேர்ந்தான் - அழிக்கக் கூடாத கலிங்கதேசத்தை அடைந்தான். எ-று.

எழுந்து தைவரு புகழ் என இயையும். அகரம் தொக்குநின்றது. (௭0)

அத்தலை யரசர் கோமா னதோரணை ரடக்கு வான்செங்
கைத்தலத் தெடுத்த வள்வா யங்குசங் கந்து சீறும்
பித்திவர் மத்த மாவின் மத்தகம் பிறங்கிற் றென்ன
வைத்தனன் விசயச் சின்ன மயேந்திரத் துச்சி மாதோ.

இ-ள். அத்தலை அரசர் கோமான் - அவ்விடத்திலே அரசர்க்கரசனாகிய இரகு,—ஆதோரணர் அடக்குவான் செம் கைத்தலத்து எடுத்த வள்வாய் அங்குசம் - பாகர்கள் அடக்கும்படி சிவந்த கையினிடத்து எடுத்த கூரிய வாயையுடைய தோட்டியின் தழும்பு,—கந்து சீறும் பித்து இவர் மத்த மாவின் மத்தகம் பிறங்கிற்று என்ன - தறியைச்சீறுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய மதத்தையுடைய யானையின் மத்தகத்தில் விளங்கினாற்போல,—விசயச் சின்னம் மயேந்திரத்து உச்சி வைத்தனன் - வெற்றி இலாஞ்சினையை மயேந்திரமலையினுச்சியிலே விளங்கும்படி பொறித்துவைத்தான். எ-று.

அங்குசம் ஆகுபெயர். விளங்கும்படி என்பது உவமைநோக்கி வருவிக்கப்பட்டது. கந்துசீறும் பித்திவர்மத்தமா என்றமையினால் கெம்பீரவேதி என்னும் யானை என்பது பெற்றும். கெம்பீரவேதி எவ்வகைப்பட்ட ஊறு செய்யினுங் கீழ்ப்படியாத யானை. (௭௧)

கல்லென வெழுந்த வோதை கடற்படை காந்து காமர்
மல்லலம் பேரூ ரெங்கும் வயின்வயின் றாவி மெய்ம்மை
யல்லன வறியா நல்லோ ரகத்தெழு சீற்றத் தாய
சொல்லன வழற்றீ யூட்டி மதிற்புறஞ் சூழ்ந்த தன்றே.

இ-ள். கல்லென ஓதை எழுந்த - அப்பொழுது கல்லென்று ஆரவாரம் எழுந்தது,—கடல் படை காந்து காமர் மல்லல் அம் பேர் ஊர் எங்கும் வயின் வயின் தாவி - கடல்போலும் சேனைகள் (ஊர்களானவை) மறையும்படி அழகிய பொலிவையுடைய பெரிய அவ்வூர்களெங்கும் இடந்தோறும் விரைந்து சென்று,—மெய்ம்மை அல்லன அறியா நல்லோர் அகத்தெழு சீற்றத்து ஆய சொல்லன அழல் தீ ஊட்டி - பொய்பேசுதலை அறியாத நல்லோரிடத்தெழுந்த கோபத்தாலாய சாபவார்த்தையையொத்த வெப்பமான அக்கினியைச் செலுத்தி,—மதில் புறம் சூழ்ந்தது - மதிலின் புறத்தே சூழ்ந்தன.

ஓதைக் கடற்படை எனவும் பாடம். இதற்கு ஓதையையுடைய கடற்படை எனப்பொருள்கொள்க. நல்லோர்-முனிவர். சரக்க என்னும் செயவெனெச்சம் திரிந்து நின்றது. ஊர்கள் கரக்க அவற்றின் இடையே சென்று ஊட்டி என்க. இது தும்பையிலுழிஞை. ஓதை ஊட்டிச் சூழ்ந்தது என்றல் சிறப்பின்று. (எஉ)

எடுத்தன வியற்ப தாதிப் பெருக்கினை யியம்ப லெங்கே
கடுத்தன புரவி வெள்ளங் கடையுகக் காலின் யாவும்
படுத்தன வானை மேகம் படிந்தறல் பற்றி வாயின்
மடுத்தன தூளி துள்ள வறந்ததை யகழி வாரி.

இ-ள். எடுத்தன இயல் பதாதிப் பெருக்கினை இயம்பல் எங்கு - எழுந்தனவாகிய இயல்பையுடைய காலாளின் பெருக்கத்தை நாம் சொல்வது எங்ஙனம்,—கடுத்தன புரவி வெள்ளம் கடையுகக் காலின் யாவும் படுத்தன - விரைந்தனவாகிய குதிரை வெள்ளங்கள் ஊழிக்காற்றைப் போல எவற்றையும் அழித்தன,—ஆனை மேகம் படிந்து அறல் பற்றி வாயில் மடுத்தன - ஆனைகளாகிய மேகங்கள் படிந்து அகழிநீரைப் பற்றி வாயின்கண் நிறைத்தன,—தூளி துள்ள அகழி வாரி வறந்தது - அதனால் துகள்கிளரும்படி அவ்வகழிநீர் வறந்தது. எ-று.

ஐ சாரியை. இன் உவமப்பொருட்டு. புரவிமுதலிய இவைகளே இப்படியானால் பதாதிப்பெருக்கை நாம்சொல்வது எப்படி என்றபடி. எடுத்தன என்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட எனப் பொருள்கூறினுமமையும். (எங)

வார்செல லோடு மேனி கருகியே மலிந்து தன்க
ணீர்செல வரற்று நின்று நிரந்தர நெருங்கி நீண்ட
கார்செல விறந்து மீள வுயர்கொடிக் காவ லிஞ்சி
தார்செல விடிந்த தெங்குந் தழைத்தது சமர வோதை.

இ-ள். வார் செல்லலோடு மேனி கருகி - மிக்க துன்பத்தோடு மேனிகறுத்து,—மலிந்து தன் கண் நீர் செல அரற்று நின்று - மிக்குத் தன் கண்ணினின்றும் நீர்பெருகப் புலம்பி,—நிரந்தரம் நெருங்கி நீண்ட கார் செலவு இறந்து மீள - நாடோறும் நெருங்கி மிக்க மேகங்கள் செல்லுகை ஒழிந்து மீளும்படி,—உயர் கொடிக் காவல் இஞ்சி - உயர்ந்த கொடியையுடைய காவலான மதில்,— தார் செல இடிந்தது - கொடிப்படை சென்று தாக்குதலால் இடிந்தது,—எங்கும் சமர ஓதை தழைத்தது - எங்கும் போராரவாரம் மிகுந்தது. எ-று.

மீளும்படி உயர்ந்த மதிலென இயைக்க. கொடி மதிற்கடை. கொடிக் கேற்றல் சிறப்பின்று. வார்செலலோடுமேனிகருகியேமலிந்துதன்கணீர் செலவரற்றுநின்றுமீள என்பது தற்குறிப்பு. (எச)

அவ்வுழித் தூத ரோடி யாயுளிற் றுவ தெல்லா
மிவ்வுழி நிகழ்ந்த தும்ப ரன்றியே யிம்ப ரேகி
யெவ்வுழி யுறைவ தென்னு விரைத்துரை குழறி யேத்தித்
தெவ்வுழிச் செயங்கொள்வேலானடியிணை சென்னிசேர்த்தார்.

இ-ள். அவ்வுழி தூதர் ஓடி - அப்பொழுது தூதுவர்கள் ஓடிச்சென்று,— ஆயுள் இன்று ஆவதெல்லாம் இவ்வுழி நிகழ்ந்தது - ஆயுள்முடிய (அப்பொழுது) படுவதெல்லாம் இவ்விடத்தில் நடந்தது,—உம்பர் அன்றி இம்பர் ஏகி உறைவது எவ்வுழி என்னு.- மேலுலகத்தன்றி இவ்வுலகத்திற்சென்று இருப்பது எவ்விதத்தில் என்று கூறி,—இரைத்து உரை குழறி ஏத்தி - சத்தமிட்டு வார்த்தைகள் தடுமாறித் துதித்து,—தெவ்வுழி செயம்கொள் வேலான் அடியிணை சென்னி சேர்த்தார் - பகைவரிடத்து வெற்றியைக்கொள்ளும் வேற்படையையுடையனாகிய இரகுவினது பாதங்களிரண்டையும் சிரசிற் சூடினார்கள். எ-று.

இற என்னும் செயவெனெச்சம் இற்று எனத் திரிந்துநின்றது. ஆயுளிற்றுவதெல்லாம் என்றது மரணவேதனையை. என்னு என்பது செய்யா என்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (௭௫)

சரத்தினிற் குலிசத் தானை வென்றவன் றனை யானீ
டுரத்தினி லெழுந்த செந்தீ முதல்வனுக் கொல்லை நாண்முப்
புரத்தினை யவுண ரோடுந் தீய்த்தலிற் போய சீற்றம்
பரத்தினி லெமதூ ரெங்கும் விளைந்தது பாழி வேலோய்.

இ-ள். பாழி வேலோய் - பருத்த வேலையேந்திய அரசனே!,—சரத்தினில் குலிசத்தானை வென்றவன் தானையால் - அம்பினால் குலிசப்படையையேந்திய இந்திரனைவென்றவனாகிய இரகுவின் சேனையினால்,—நீடு உரத்தினில் எழுந்த செந்தீமுதல்வனுக்கு - மிகுந்த வலிமையோடும் எழுந்த அக்கினிதேவனுக்கு,—ஒல்லை நாள் முப்புரத்தினை அவுணரோடும் தீய்த்தலில் போய சீற்றம் - முன்னாளில் திரிபுரத்தை அவுணர்களோடும் அழித்தலாற் கழிந்த கோபம்,—பரத்தினில் எமது ஊரெங்கும் விளைந்தது - மேன்மையோடும் எமது ஊர்களெங்கும் உண்டாயது. எ-று.

எனவே சேனைகள் தீயூட்டி ஊர்களைச் சுடுதலால் நெருப்புப் பெரிது பற்றி எரிகின்றது என்பது கருத்து. தானையால் எழுந்த செந்தீமுதல்வன் எனவும் சீற்றம் விளைந்தது எனவும் இயைக்க. சேனையால்நீடுரத்தினிலெழுந்தசெந்தீமுதல்வனுக்கு எனப் பாடங்கொண்டு சேனையாலிய செந்தீமுதல்வனுக்கு என்று பொருள்கோடல் சிறப்பின்று. (௭௬)

தானரண் கரிந்த தெங்குங் கல்லரண் பொடிந்த தெண்ணீர்
வானரண் வறந்த தும்பர் மதிலரண் டடிந்த தாகத்

ஊனரண் டிறந்திட் டொன்னா ருயிர்க்குவா னுலகு நல்குங்
கூனரண் டருவிற் செங்கைக் கொற்றவ வென்னக் கூறும்.

இ-ள். ஆகத்து ஊன் அரண் திறந்திட்டு ஒன்னார் உயிர்க்கு வான்உலகு நல்கும் - உடம்பிலுள்ள ஊனாகிய அரணை அழித்துப் பகைவருயிருக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுக்கும்,—கூன் அரண் தரு வில் செங்கைக் கொற்றவ - வளைந்த காவலான வில்லையேந்திய சிவந்த கையையுடைய அரசனே!,—கான் அரண் எங்கும் கரிந்தது - காட்டரண்முழுவதும் நெருப்பினாற் கருகியது,—கல்லரண் (எங்கும்) பொடிந்தது - மலையரண் முழுவதும் (அழுத்தலால்) பொடியாயிற்று,—தெண்ணீர் வான் அரண் எங்கும் வறந்தது - தெளிந்தநீராகிய பெரிய அரண் முழுவதும் வற்றியது,—உம்பர் மதில் அரண் (எங்கும்) மடிந்தது - மேல் உயர்ந்த மதிலரண் முழுவதும் அழிந்தது,—என்ன கூறும் - என்று (அத்தூதுவர்கள்) சொல்லக் கூறுவான். எ-று.

திறந்திட்டு நல்கும் வில் என இயைக்க. ஆகத்து......கொற்றவ என்றது வில்வித்தையிற் சிறந்த அரசனே என்றபடி. (௭௭)

ஒல்லையே யெழுந்த நஞ்சு மொருவனா லடக்கப் பட்ட
தில்லையே யென்ன நக்காங் கெரியெழ நோக்கி மேக்கிற்
செல்லையேய் நெடுந்தேர் மன்னன் கணத்தினி லெமது சேனை
வல்லையே யெழுக வென்றா னிமைப்பினின் மண்டிற் றன்றே.

இ-ள். ஒல்லை எழுந்த நஞ்சும் ஒருவனால் அடக்கப்பட்டது இல்லையே என்ன நக்கு - முன்னாளில் எழுந்த நஞ்சும் ஒருவனால் அடக்கப்பட்டதில்லையா (அங்ஙனமாக இச்சேனை அடக்கப்படல் அரிதா) என்று சிரித்து,—ஆங்கு எரி எழ நோக்கி - அங்கே அக்கினியுண்டாகப் பார்த்து,—மேக்கில் செல்லை ஏய் நெடும் தேர் மன்னன் - மேலுள்ள மேகமண்டலத்தை (முடியானது) பொருந்திய நெடிய தேரையுடைய அரசன்,—எமது சேனை வல்லை எழுக என்றான் - எமதுசேனை விரைய எழுக என்று கூறினான்,—இமைப்பினில் மண்டிற்று - (அச்சேனைகள்) இமைப்பொழுதினுள்ளே நெருங்கிற்று. எ-று.

நோக்கி எழுக என்றான் என முடிக்க. (௭௮)

மண்டுவெஞ் சேனை யென்னு மதகரிக் குழாத்தி னூடோ
ரொண்டிறற் சீயம் போர்வேட் டெழுந்தன வுருமிற் சீறி
யண்டம தெங்கு மோடி யமரொலி யடைய மீறுங்
கண்டகர் நடுங்கு மாறங் கெழுந்தனன் கலிங்கர் கோமான்.

இ-ள். மண்டு வெம் சேனை என்னும் மத கரிக் குழாத்தின் ஊடு - நெருங்கிய கொடிய சேனையாகிய மதம்பொருந்திய யானைக்கூட்டத்தினிடையே,—ஓர் ஒண் திறல் சீயம் போர் வேட்டு எழுந்தென - ஒரு ஒள்

ளிய வலியையுடைய சிங்கம் போரைவிரும்பி எழுந்தாற்போல,—உருமில் சீறி - இடிபோலக் கோபித்து,—அண்டமது எங்கும் ஓடி அமரொலி அடைய - அண்டமெங்கும் ஓடிப் பேரொலி செல்ல,—மீறும் கண்டர் நடுங்குமாறு அங்கு எழுந்தனன் - மேற்பட்ட பகைவர் நடுங்கும்படி அங்கே எழுந்தான்,—கலிங்கர் கோமான் - கலிங்கராசன். எ-று.

ஊடு எழுந்தனன், எழுந்தென எழுந்தனன், சீறி எழுந்தனன், அடைய எழுந்தனன், நடுங்குமாறு எழுந்தனன் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (௭௯)

வேறு

முகிலிடு முருமென விழியிணை முதிர்தீ
யுகுதலி னிரவியு முறுமழ லெனவே
துகிலிகை யொலிகொடு துயல்வர விடமே
மகிதல மிலையென மதகரி வரவே.

இ-ள். முகில் இடும் உருமென விழி இணை முதிர் தீ உகுதலின் - முகில்கான்ற இடியைப்போலக் கண்ணிரண்டினின்றும் மிக்க அக்கினிப் பொறிகள் சொரிதலினால்,—இரவியும் அழல் உறும் என - சூரியனும் உஷ்ணத்தை அடையுமென்று,—துகிலிகை ஒலிகொடு துயல்வர - கொடி ஒலித்தலோடு அசைய,—மகிதலம் இலை என மதகரி வர - இடம் பூமியில் இல்லையென்று சொல்லும்படி மதத்தையுடைய யானைகள் வரவும். எ-று.

உறும் எனத் துயல்வர என்பது உஷ்ணமடையும் என்று விசிறுவது போல அசைய என்றபடி. துயல்வர வர என இயையும். இனி உறும் எனவும் துயல்வரவும் இலையெனவும் வர எனினுமாம். (௮௦)

மாவொலி வளையொலி வயிரொலி மறவோர்
கூவொலி கரியொலி கொடியிடை மணிசேர்
நாவொலி யுருளொலி முழவொலி நனிநாண்
மேவொலி யகிலமும் வெருவர மிகவே.

இ-ள். மா ஒலி - குதிரையினொலியும்,—வளை ஒலி - சங்கினொலியும்,—வயிர் ஒலி - கொம்பினொலியும்,—மறவோர் கூவு ஒலி - வீரர்கள் அறைகூவுகின்ற ஒலியும்,—கரி ஒலி - யானையினொலியும்,—கொடியிடை மணிசேர் நா ஒலி - கொடியின்கணுள்ள மணியிற் பொருந்திய நாவினொலியும்,—உருள் ஒலி - தேருருளினொலியும்,—முழவு ஒலி - முழவினொலியும்,—நனி நாண் மேவு ஒலி - மிகவும் வில்லின் நாணிற்பொருந்திய ஒலியும்,—அகிலமும் வெருவர மிக - சகல உலகங்களும் அஞ்சும்படி மேற்படவும். எ-று.

அறைகூவல் - போர்க்கழைத்தல். (௮௧)

குடைநிழல் கெடவரு குறுகலர் சிறமீர்
படைநிழ லெழுமிரு படைஞர்கள் கவசந்

திடைநிழல் கவரிக டுயல்வர விடைபோம்
நடைநிழ லவைகெட நனியுற வெழவே.

இ-ள். குடை நிழல் கெட வரு குறுகலர் நிறம் ஈர் படை நிழல் எழு - குடைகளது நிழல் கெடும்படி (தம்மோடு எதிர்த்து) வரும் பகைவரது மார்பை அரிகின்ற படைகளின் ஒளி எழவும்,— மிகு படைஞர்கள் கவசத்து இடை நிழல் - மிக்க வீரர்களது சட்டையினின்றுமுண்டாகுமொளி,—கவரிகள் துயல்வர இடைபோம் நடை நிழலவை கெட நனி உற எழ - இருபக்கமும் சாமரைகள் அசையும்படி நடுவிற் செல்லுகின்ற நடைப்பந்தரின் நிழல் கெடும்படி மிகவுங் கிளரவும். எ-று.

நடை நடத்தலையுடையது. அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி. (௮௨)

இசைபுக லொடுபுவி முழுதுந மிறவா
இசைபுக லெமதழி விலநிலை யெனவே
திசைமுக மதவரை செருவர லெனவே
திசைமுக மதுகொடு சிலரெதிர் செலவே.

இ-ள். கல்லொடு இசைபு புவி முழுதும் நம் இறவா இசை புகல் - சக்கரவாளகிரியோடுபொருந்திப் பூமிமுழுவதும் நமது அழியாத புகழ் செல்லுதல்,— எமது அழிவில நிலை என - எமது அழிவில்லாத ஒரு நிலையாகுமென்று,—திசைமுக மதவரை செருவரல் என - திக்கினிடத்துள்ள மதம்பொருந்திய யானைகள் போர்க்கு வருதல்போல,— திசை முகம் கொடு சிலர் எதிர் செல - (பார்த்தோர்) திகைக்கத்தக்க (கோபமான) முகத்தைக் கொண்டு சிலர் எதிராக வரவும். எ-று.

திசைத்தல்-திகைத்தல். எனச் செல, எனச் செல எனத் தனித்தனி முடிக்க. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (௮௩)

காமர மதரளி களிகொடு கதறுங்
காமர மலரொடு கலனுர மிலகத்
தோமர மதுகொடு கடிதரு சுடர்சேர்
தோமர மதுகொடு சிலர்முனை தொகவே.

இ-ள். காமரம் மதர் அளி களிகொடு கதறும் கா மர மலரொடு - காமரம் என்னும் பண்ணை மதர்த்த வண்டுகள் களிப்பைக்கொண்டு ஒலிக்கும் காவிலுள்ள மரத்திற்பொருந்திய பூவாற்றொடுத்த மாலையோடு,— கலன் உரம் இலக - ஆபரணம் மார்பில் விளங்க,— தோம் அரமதுகொடு கடிதரு - கறையை அரத்தைக்கொண்டு நீக்கிய,— சுடர்சேர் தோமரமது கொடு சிலர் முனை தொக - ஒளிபொருந்திய இருப்புலக்கையைக்கொண்டு சிலர் போர்க்களத்தில் வந்து கூடவும் எ-று.

இலகத் தொக என இயையும். தோம் - மழுக்கமுமாம். (௮௪)

காந்தக வெயிறரு கதிரவ வுடைதன்
காந்தக வையினெறி கடிதரு ளெனவே
நாந்தக மிளிர்தரு தெறுவலி நனிசேர்
நாந்தக மதுகொடு சிலர்செரு நணுக.

இ-ள். காந்து அக வெயில் தரு கதிரவ - பிரகாசித்தலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட வெயிலைத்தருகின்ற சூரியனே,— உடைதன் காந்த - உஷா தேவியின் நாயகனே,—கவ்வையில் நெறி விரை வில் நாம் தக அருள் என - துன்பமில்லாத (வீரசுவர்க்க) வழியை விரைவில் நாம் தகைமையடையுமாறு அருளுக என்று,—மிளிர்தரு தெறுவலி நனி சேர் நாந்தகமது கொடு சிலர் செரு நணுக - விளங்குகின்ற பகைவரைத் தெறுகின்ற வலி மிகவும் சேர்ந்த வாளைக்கொண்டு சிலர் போரில் வரவும். எ-று.

என நணுக என இயையும். அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (அகூ)

மெய்த்தனு விதுசமர் விழவிடி லிமையோர்
மெய்த்தனு பவமுத வுவர்மிசை யெனவே
கைத்தனு வொடுதிரி கணைபுற மொளிரக்
கைத்தனு வொடுசிலர் கடிதெதிர் செலவே.

இ-ள். மெய்த்தனுவிது சமர் விழ விடில் - உடம்பாகிய இதனைப் போரில் (வெட்டுண்டு) விழவிடில்,—இமையோர் மெய்த்த அனுபவம் மிசை உதவுவர் என - தேவர்கள் மெச்சப்படும் அனுபவத்தை விண்ணில் தருகுவார்கள் என்று,—கைத்து - (உடம்பை) வெறுத்து,—அனுவொடு - ஒத்த மனத்தோடு,—திரிகணை புறம் ஒளிர - செல்லுகின்ற கணையையுடைய தூணி புறத்தே விளங்க,—கைத்தனுவொடு சிலர் கடிது எதிர்வர - கையில் வில்லோடும் சிலர் விரைந்து எதிராகவரவும். எ-று.

என்று கைத்து செல எனவியையும். (அக)

பைத்தலை வளருல கமுமெரி படவே
பைத்தலை விலமன வலிகொடு படரா
மொய்த்தலை யனபடை புடைவர முனைசேர்
மொய்த்தலை தனில்விரை வினின் முடுகினனே.

இ-ள். பைதலை வளர் உலகமும் எரிபட - (சேடனுடைய) படம் பொருந்திய தலையிற்கிடக்கின்ற உலகமும் எரிந்துபோகும்படி,— பைத்து அலைவு இல மனவலிகொடு படரா - வருந்தி அலைதல் இல்லாத மனவலியைக்கொண்டுவந்து,—மொய்த்து அலை அன படை புடை வர - கூடிக் கடலையொத்த சேனை பக்கத்தில் வர,—முனை சேர் மொய்த்தலைதனில் விரைவினில் முடுகினன் - பொருதலையுடைய போர்க்களத்தில் விரைவாகச் சென்றான். எ-று

படபடரா மொய்த்து வர மூடினன் என முடிக்க. பைந்து என்னும் வினையெச்சம் பைதல் என்ற சொல்லினின்று பிறந்தது. (௮௭)

புகலினன் மறைதர வெழுதரு பொடிவான
புகலின னிலமுழு வதுமிருள் புகவே
யிகலின களனிடை யெறிபடை யெறியா
விகலின வெதிரெதி ரிருபடை களுமே.

இ-ள். புகல் இனன் மறைதர எழுதரு பொடி வான் புகலின் - சொல்லப்படுகின்ற சூரியன் மறையும்படி எழுகின்ற துகள் ஆகாயத்திற் செல்லுதலினால்,—நல் நிலம் முழுவதும் இருள் புக - நல்ல நிலமுழுவதும் இருளடைய,—இரு படைகளும் - இருபக்கத்துச் சேனைகளும்,—இகலின களனிடை எறிபடை எறியா எதிர் எதிர் இகலின - வலிமையையுடையனவாய்ப் போர்க்களத்திலே எறியப்படுகின்ற படைகளை எறிந்து எதிரெதிரே பொருதன. எ-று.

புக இகலின என இயையும். (௮௮)

எட்டின வயவரி யெனவிரி திசையோ
ரெட்டினர் மகிழ்தர வெறிபடை களைநேர்
கட்டினர் படைகொடு கடிதுயிர் கழியக்
கட்டினர் சிலர்சிலர் புயமலை களையே.

இ-ள். எட்டின வய அரி என - பாய்ந்த வலிய சிங்கம்போலச் (சென்று),—எறிபடைகளை விரி திசை ஓர் எட்டினர் மகிழ்தர படைகொடு கட்டினர் - தம்மோடெதிர்த்த வீரர்கள் எறிந்தபடைகளைப் பரந்த அட்டதிக்கிலுள்ளாரும் மகிழும்படி (தம் பகைப்) படைகளால் நீக்கினார்கள்,—கடிது உயிர் கழிய சிலர் சிலர் புயமலைகளைக் கட்டினர் - விரைவில் உயிர்நீங்கும்படி சிலர் சிலரது புயமலைகளைக் கட்டி மற்போர்செய்தார்கள். எ-று.

சென்று என்பது அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. சென்று கட்டினர் என முடிக்க. (௮௯)

ஊறனை வயின்வரு பவவினை யொழியா
தூறனை வுறவிதை யொழிகுவ மெனவே
வேறனை வருமிரி தரவெதிர் மிதியா
வேறனை விடுமென முனையிடை மிடைவார்.

இ-ள். ஊறு அனை வயின் வரு பவவினை ஒழியாது ஊறல் கைவுற - (ஜன்மாந்தரத்துக்கு) இடையூறாக மாதாவின் வயிற்றிலே வருகின்ற பிறவிவினை நீங்காது ஊறுதல் கெடும்படி,—இந்த ஒழிகுவம் என - இவ்வுடம்பை விடுகுவேமென்று,—வேறு அனைவரும் இரிதர எதிர் மிதியா - வேறு

வேறாக எல்லோரும் ஓட்டெடுக்கும்படி எதிருன்று,—வேல் தனை விடும் என முனையிடை மிடைவார் - வேற்படைக்கலத்தை விடுக்கவென்று போர்க்களத்தில் நெருங்குவார்கள். எ-று.

ஊறாக வயின் ஊறல் நைவுற என்க. பிறவினை - பிறவிக்குக்காரணமாயவினை. (௧௦)

மையற லளகவிண் மகளிர்கை யுறவே
மையறல் பொழிவன வெனவரு கணையாற்
கையறல் கருதிலர் கடிபடை யெதிர்போய்க்
கையற லிலையென நெடிதுயிர் கழிவார்.

இ-ள். மை அறல் பொழிவன என வரு கணையால் கையறல் கருதிலர் - மேகங்கள் நீரைப்பொழிவனபோல வீரர்களால் விடப்பட்டு வருகின்ற பாணங்களாற் கைகள் வெட்டுண்ணுதலைக் கருதாதவராய்,—கையறல் இலையென கடி படை எதிர்போய் - (நாம் போர்ச்செயலில்) ஒழிதல் இல்லையென்று கொல்லுகின்ற படைக்கு எதிரேபோய்,—மை அறல் அளக விண்மகளிர் கையுற நெடிது உயிர் கழிவார் - கருமணல்போலும் அளகத்தையுடைய தேவமகளிர்களுடைய கையிலடையும்படி பெரிதும் உயிர் நீங்கப்பெறுவார்கள். எ-று.

கருதிலராய் எதிர்போய்க் கையுறும்படி கழிவார் என்க. கையறல் என்பதற்கு, துன்பமடைதல் எனினுமாம். (௧௧)

விடாதுறு பெருஞ்சமர மிவ்வகையின் விஞ்சத்
தடாதுயர் பெரும்புக ழினன்படை தழைப்பக்
கெடாவமர் செய்தம்பகுதி கெட்டிடுமவ் வேல்லைவக்
கடாசல நெடும்படை விடுத்தனர் கலிங்கர்.

இ-ள். விடாது உறு பெரும் சமரம் இவ்வகையின் விஞ்ச - நீங்காது செய்யப்படுகின்ற பெரிய போர் இவ்வாறு மிக்குநடப்ப,—தடாது உயர் பெரும் புகழினன் படை தழைப்ப - தடுக்கப்படாது உயர்ந்த பெரிய புகழையுடையனாகிய இரகுவின் சேனைகள் மேற்பட,—கெடா அமர் செய் தம்பகுதி கெட்டிடும் அ எல்லை - கெடாதுநின்று போர்செய்கின்ற தம் சேனைகள் அழிவடைந்த அச்சமயத்தில்,—கலிங்கர் கடாசல நெடும்படை விடுத்தனர் - கலிங்கர்கள் மிகுந்த யானைப்படையை விடுத்தார்கள். எ-று.

விஞ்ச கெட்டிடும் அவ்வேல்லை விடுத்தனர் என்க. (௧௨)

பாற்றின மிசைப்பெரிது பந்தரிட முந்தா
வேற்றமொ ருெருக்கெதி ரெதிர்ந்தவுயி ரெல்லா
மாற்றன்மத வெற்பின மெனும்பெரு மணந்தங்
கூற்றமெறி கைக்கயி றடர்த்தன தொதித்தே.

இ-ள். பாற்றினம் மிசை பெரிது பந்தர் இட மூந்தா - பருந்துக்கூட்டங்கள் மேலே மிகவும் பந்தர்இடச் சென்று,—ஆற்றல் மதவெற்பினம் எனும் பெரும் அனந்தம் கூற்றம் - வலிமையையுடைய யானைத்திரளாகிய பெரிய அளவில்லாத கூற்றுக்கள்,—ஏற்றமொடு உருத்து எதிர் எதிர்ந்த உயிரெல்லாம் - உயர்ச்சியோடு கோபித்து எதிரே எதிர்ந்த உயிர்களையெல்லாம்,—கொதித்து எறி கைக்கயிறு அடர்த்தன - கோபித்து வீசுகின்ற கையாகிய பாசத்தால் கட்டிக்கொன்றன. எ-று.

மூந்தா கொதித்து அடர்த்தன என முடிக்க. (கூங)

பத்தியணி மொய்த்தமரு மந்துளை படப்பா
யத்தியின் மருப்பிடை கிடந்த வடல்வீரர்
மத்தகமிசைப் படைகொ டெற்றவுதிர் மைதீர்
நித்தில நிறைந்தன நெடுங்குருதி வேலை.

இ-ள். பத்தி அணி மொய்த்த மரும்துளைபட பாய் - வரிசையான ஆபரணங்கள்செறிந்த மார்பகந்துளைபடப் பாய்ந்தெடுத்த,—அத்தியின் மருப்பிடை கிடந்த அடல் வீரர் - யானையினது கோட்டிற் கிடந்த வலிய வீரர்கள்,—மத்தகமிசை படைகொடு எற்ற - மத்தகத்தின்மேல் படைகொண்டு எறிய,—உதிர் மைதீர் நித்திலம் நெடும் குருதி வேலை நிறைந்தன - உதிர்ந்த குற்றமில்லாத முத்துக்கள் நெடிய இரத்தக்கடலில் வீழ்ந்து நிறைந்தன. எ-று.

உதிர் என்னும் வினைத்தொகை நித்திலம் என்னும் வினைமுதற்பெயர் கொண்டது. (கூச)

காயுமத வேழமற வோர்கடிய நெஞ்சிற்
பாயவுரு வாநிலை பதிந்தநிமிர் கோடு
தீயவினை வஞ்சகர்த நெஞ்சினிடை செந்நீர்
சாயநம தூதரறை சல்லிய நிகர்த்த.

இ-ள். காயும் மத வேழம் மறவோர் கடிய நெஞ்சிற் பாய - கோபிக்கின்ற மதயானைகள் வீரர்களது வலிய மார்பிலே பாய்ந்து குற்ற,—உருவா நிலைபதிந்த நிமிர்கோடு - ஊடுருவி நிலையாகப் பதிந்த உயர்ந்த கோடுகள்,—தீயவினை வஞ்சகர் தம் நெஞ்சின் இடை - தீவினையையுடைய வஞ்சகர்களது மனத்திலே,—செந்நீர் சாய நமதூதர் அறை சல்லியம் நிகர்த்த - இரத்தம் பெருகும்படி இயமதூதுவர்கள் அறைகின்ற ஆணியை நிகர்த்தன. எ-று.

கோடு நிகர்த்த என்க. (கூரு)

பண்மிகு தொடைத்தரள வெண்குடை பறித்தே
கண்மிகு நிலத்திடை சிதைத்துவரு கைம்மா

வெண்மதி முகத்தெழில் சுருங்கிமெலி வெய்த
மண்மிசை யரைத்தவொரு வானவனை யொக்கும்.

இ-ள். பண்மிகு தரளத் தொடை வெண்குடை பறித்து - அழகுமிக்க முத்துத்தொடை தூக்கப்பெற்ற வெண்குடையைப் பறித்து,—கண்மிகு நிலத்திடை சிதைத்து வரு கைம்மா - இடமிக்க நிலத்தின்கண்ணே (காலால் உழக்கிச்) சிதைவுசெய்துவருகின்ற யானை,—முகத்து எழில் சுருங்கி மெலி வெய்த - முகத்தழகு குறைந்து மெலிவடையும்படி,—வெண்மதி மண்மிசை அரைத்த ஒரு வானவனை ஒக்கும் - வெள்ளிய சந்திரனைப் பூமியிலரைத்த ஒப்பற்ற உருத்திரமூர்த்தியையுமொக்கும். எ-று.

கைம்மா ஒக்கும் என முடிக்க. இது ஒருவயிற்போலியுவமை. (கசு)

மொய்யின்மத மாவிசய வீரரை முருக்கிக்
கையினெடு வான்மிசை யெறிந்தன கவின்றோய்
செய்யகதி ரூடுநனி செல்லு முயிரோடே
மெய்யுமினி தேகும்வகை வீசுவன வொத்த.

இ-ள். மொய்யின் மதமா விசய வீரரை முருக்கி - வலிமையோடு யானையானது வெற்றியையுடைய வீரர்களைக் கொன்று,—கையின் நெடு வான் மிசை எறிந்தன - கையினலே தூக்கி நெடிய ஆகாயத்தில் எறிந்தவியல்பு,—கவின் தோய் செய்ய கதிர் ஊடு நனி செல்லும் உயிரோடு - அழகுபொருந்திய சிவந்த சூரியனுக்கூடாக மிகவும்செல்லுகின்ற உயிரோடு,—மெய்யும் இனிது ஏகும் வகை வீசுவன ஒத்த - உடம்பும் இனிது செல்லும்படி எறிவதை ஒத்தது. எ-று.

எறிந்தன ஒத்த என இயையும். (கஎ)

மெய்ம்மலை பெருஞ்சிர வியன்மலை விழுந்த
கைம்மலை நிவந்துகுவி கான்மலை மிருந்த
விம்மலையெனப்பெருகு வெம்மதம் விடாதே
பெய்ம்மலை விளைத்திடு பெருஞ்சமரி னம்மா.

இ-ள். விம்மு அலையெனப் பெருகு வெம்மதம் விடாது பெய் மலை விளைத்திடு பெரும் சமரில் - ஒலிக்கின்ற கடல்போலப் பெருகுகின்ற வெவ்விய மதத்தை விடாமற் சொரிகின்ற யானைகள் செய்கின்ற பெரிய போரில்,—மெய்மலை பெரும்சிரவியன்மலை விழுந்த - மெய்யாகியமலைகளும் பெரிய தலைகளாகிய சிறந்த மலைகளும் விழுந்தன,—கைமலை நிவந்து குவி கால்மலை மிருந்த - கைமலைகளும் உயர்ந்துகுவிகின்றகால்களாகிய மலைகளும் மிகுந்தன. எ-று.

அம்மா - அசைநிலை. (கஅ)

விளைந்தசெரு வங்கதை வியந்த ரகுமன்ன
னுளைந்தசின வெங்கன லுறப்புருவ மோட
வளைந்தசிலை கொண்டமர் மலைந்தனன் வயப்போ
ரளைந்திடு கலிங்கரு மதிர்ந்தெதி ரணைந்தே.

இ-ள். விளைந்த செரு அதை வியந்த ரகு மன்னன் - உண்டான போராகிய அதனை வியந்த இரகுமகாராசன்,—உளைந்த சின வெங்கனல் உறப் புருவம் ஓட - திருகிய கோபமாகிய கொடிய அக்கினி மிகவும் புருவம் நிமிரவும்,—வளைந்த சிலைகொண்டு அமர். மலைந்தனன் - வளைந்த வில்லைக் கொண்டு போர்செய்தான்,—வயப்போர் அளைந்திடு கலிங்கரும் அதிர்ந்து எதிர் அணைந்து - வலிய போரைச்செய்கின்ற கலிங்கதேயத்தரசர்களும் ஆரவாரித்து எதிர்சென்று. எ-று.

குளகம். அணைந்து சொரிந்தாரென வருஞ்செய்யுளுடன் முடிக்க.(௯௯)

விரிந்திடு தடஞ்சிறை யினைத்தனி வெகுண்டே
யரிந்திடு மடற்குலிச வண்ணலவன் மீதே
கரிந்திடு மலைக்குல மெழுந்தடர்கன் மாரி
சொரிந்திட லெனப்பகழி மாரிகள் சொரிந்தார்.

இ-ள். விரிந்திடு தடம் சிறையினை தனி வெகுண்டு அரிந்திடும் - (தமது) விரிகின்ற விசாலமாகிய சிறைகளை மிகவும் கோபித்து அரிந்த,—அடல் குலிச அண்ணலவன் மீது - வலிய குலிசப்படையையுடையவனாகிய இந்திரன்மேல்,—கரிந்திடும் மலைக்குலம் எழுந்து - கரிய மலைக்கூட்டம் எழுந்து,—அடர் கல்மாரி சொரிந்திடல் என - நெருங்கிய கன்மழையைச் சொரிதல்போல,—பகழி மாரிகள் சொரிந்தார் - அம்புமழைகளைச் சொரிந்தார்கள். எ-று.

அரிந்திடும் அண்ணல் என இயையும். அண்ணலவன் என்பது சிவனவன் என்பதுபோலப் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்றுநின்றது. (௧௦௦)

அங்கவர் சொரிந்தகணை மாரியி னமிழ்ந்திச்
சங்கமொடு கொம்புதுடி தண்ணுமை தழங்க
மங்கல மதற்குரிய மாநதியி னூடே
முங்கியெழு கின்றதென மொய்ம்பொடு மெழுந்தே.

இ-ள். அங்கு அவர் சொரிந்த கணை மாரியின் அமிழ்ந்தி - அங்கே அவர்கள் சொரிந்த பாணமழையில் அமிழ்ந்தி,—சங்கமொடு கொம்பு துடி தண்ணுமை தழங்க - சங்கும் கொம்பும் துடியும் தண்ணுமையுமாகிய வாத்தியங்களொலிக்க,—மங்கலமதற்குரிய மாநதியினூடு முங்கி எழுகின்றதென - மங்கலமாகியயாகத்திற்குரிய பெரிய நதியின்கண்ணே மூழ்கி எழுகின்றவாறுபோல,—மொய்ம்பொடும் எழுந்து - வலிமையோடும் எழுந்து. எ-று.

மூழ்குதல் அபவிரதஸ்நானஞ்செய்தல். அமிழ்ந்தி எழுந்து என இயைக்க. இதுவும்குளகம். எழுந்து விடுத்தான் என வருஞ்செய்யுளுடன் முடிக்க. (௧௦௪)

பாயுமத வெற்பின மழுங்கவெதிர் பம்புஞ்
சீயமதெ னச்சிலையி னொலி சிறப்பக்
காயுமது கைப்பகழி யெண்ணில கடுப்பால்
மேயதிசை யெட்டுமிரி யும்படி விடுத்தான்.

இ-ள். பாயும் மத வெற்பினம் அழுங்க எதிர் பம்பும் சீயமது என - பாய்கின்ற யானைக்கூட்டம் வருந்தும்படி எதிரே கர்ச்சிக்கின்ற சிங்கத்தைப்போல,—சிலை நாண் ஒலி சிறப்ப - தனது வில்லின் நாணோசை சிறப்புற,—காயும் மதுகைப் பகழி எண்ணில - கொல்லுகின்ற வலிய பாணங்கள் அளவில்லாதனவற்றை,—கடுப்பால் மேய திசை எட்டும் இரியும்படி விடுத்தான் - வேகத்தோடு பொருந்திய திக்குகள் எட்டும் புறங்கொடுக்கும்படி விடுத்தான். எ-று.

எட்டும் என்றது எட்டிலுமுள்ளாரை. என சிறப்ப விடுத்தான் என இயையும். (௧௦௫)

கண்டம தறுத்தசில வத்தலை கவர்ந்தே
யெண்டகு திசைக்கரிமு னிட்டசில பல்ல
மண்டமதி ரச்சில வருங்கணையி னால்வீழ்
தொண்டமதனைக்கொடு நிமிர்ந்தசில தோணி.

இ-ள். கண்டமது அறுத்த சில - கழுத்துகளை அறுத்தன சிலபாணங்கள்,—அத்தலை கவர்ந்து தகு எண்திசைக் கரிமுன் இட்ட சில பல்லம் - அத்தலைகளைக் கவர்ந்துகொண்டுபோய்த் தகைமைபொருந்திய எட்டாகிய திக்கிலுமுள்ள யானைகளுக்குமுன்னே இட்டன சில அம்புகள்,—அண்டம் அதிர சில அரும் கணையினால் வீழ் தொண்டமதனைக் கொடு நிமிர்ந்த சில தோணி - அண்டங்கள் அதிரும்படி சில அரிய கணையினால் (வெட்டுண்டு) வீழ்ந்த துதிக்கைகளைக்கொண்டு நிமிர்ந்தன சில பாணங்கள். எ-று.

அதிர வீழ் தொண்டம் என இயையும். (௧௦௬)

வேளினுரு வாய்வரு விசைக்கணைகள் கட்ட
தாளினொடு போகியலை யுற்றபல் சரங்க
ளாளினொடு போயலை கடந்தன வனந்தம்
வாளிவழி னீருள்வெளி பெய்த சிலவண்டு.

இ-ள். வேளின் உருவாய் வரு விசைக்கணைகள் கட்ட தாளினொடு போகி - அருவடிவாய் வருகின்ற விசையையுடைய பாணங்கள் வெட்டி நீக்கிய தால்களோடு போய்,—அலைஉற்ற பல் சரங்கள் - கடலையடைந்தன பல்பாணங்கள்,—ஆளினொடு போய் அலை கடந்தன அனந்தம் வாளி -

ஆளோடுபோய்க் கடலைக்கடந்தன அளவில்லாத பாணங்கள்,—வயின் ஈருன் வெளிபெய்த சில வண்டு - வயிற்றிலுள்ள ஈரலை அரிந்து வெளியே சொரிந்தன சிலபாணங்கள். எ-று.

வேளினுரு - அருவம். (௬௦௪)

பாரமத மாவெரி நிமிர்ந்தன பதாகை
யாரவடி வாளிபட வற்றுவிழ லம்மென்
மூரலர மாதரொரு வர்க்கொருவர் முந்தா
வீரருர மேவநில மீதிழிவ தொத்த.

இ-ள். பார மதமா வெரிந் நிமிர்ந்தன பதாகை - பாரமாகிய மதத்தை யுடைய யானையின்முதுகில் நிமிர்ந்துள்ள கொடிகள்,—வடிவாளி பட அற்று ஆர விழல் - கூரிய பாணங்கள்பட வெட்டுண்டு மிகவும் விழுதல்,—அ மெல் மூரல் அரமாதர் - அந்த மெல்லிய வரிசையையுடைய தெய்வப் பெண்கள்,—ஒருவர்க்கு ஒருவர் முந்தா வீரர் உரம் மேவ நிலம் மீது இழிவது ஒத்த - ஒருவருக்கொருவர் முற்பட்டுவந்து வீரர்மார்பைத் தழுவுதற்குப் பூமியின்மீது இறங்குவதை ஒத்தன. எ-று.

முந்தா இழிவது ஒத்த என இயையும். (௬௦௫)

பூசன்மத மாமிசை பொலிந்தமற வோர்நீ
டாசில கடுங்கணை யடத்தரையில் வீழ்தல்
வாசமட மாதர்த மறுப்பினுறு காமப்
பாசமொழி யார்கள்வரை பாய்தலை நிகர்த்த

இ-ள். பூசல் மதமா மிசை பொலிந்த மறவோர் - போரையுடைய யானையின்மீது மொலிந்த வீரர்கள்,—நீடு ஆசு இல கடும் கணை அட தரையில் வீழ்தல் - நெடிய குற்றமில்லாத வேகமான அம்புகள்சென்று கொல்லப் பூமியில் வீழ்தல்,—வாச மடமாதர்தம் மறுப்பின் உற காமப் பாசம் ஒழியார்கள் - (கூடி) வசித்தற்குரிய மடமையையுடைய மகளிரது மறுப்பினால் அடைந்த காமாசையை நீங்காதவர்கள்,—வரை பாய்தலை நிகர்த்த - மலையிலேறி வீழ்தலை ஒத்தன. எ-று.

வீழ்தல் நிகர்த்த என இயையும். யானைக்கு மலை உவமையாதலின் இங்ஙனங் கூறினர். (௬௦௬)

தாடழுவு வாலதிய தந்திசில முந்து
மோடுதரு தாடுமிய முன்னர்விழ லின்னு
வீடுபுரி பாகினை யடர்த்தெரி சினத்தாற்
கோடுமுத றேயநிழல் குத்துவன வொத்த

இ-ள். தாள் தழுவு வாலதிய தந்தி சில - காலைத்தழுவிய வாலையுடைய யானைகள் சில,—மோடுதரு தாள் துமிய முன்னர் விழல் - பெருமையோ

ருந்திய மூன்கால் வெட்டுண்ண முற்பக்கமாக வீழ்தல்,—இன்னு ஈடுபுரி பாகினை அடர்த்து - துன்பத்தைப் பெரிதும்செய்கின்ற பாகனைச்சுழித்து,— எரி சினத்தால் கோடுமுதல் தோய நிழல் குத்துவன ஒத்த - எரிகின்ற கோபத்தாற் கோடு அடிவரையும் அழுந்தும்படி நிழலைக்குத்துதலை ஒத்தன. எ-று.

வீழ்தல் ஒத்த என முடிக்க. (கoஎ)

வீழ்ந்தகரி மீதொரு மருப்பிற விழுந்தே
சூழ்ந்தலகை பம்பவெளி துஞ்சுவன வேழ
மாழ்ந்தகுர லோடலறி யஞ்சன வரைக்கட்
டாழ்ந்தமுகி லோடுபிறை தங்குவன போலும்.

இ-ள். வீழ்ந்த கரி மீது - வெட்டுண்டு விழுந்த யானையின்மீது,— ஒரு மருப்பு இற விழுந்து - ஒருகோடு வெட்டுண்ண விழுந்து,—சூழ்ந்து அலகை பம்ப எளி துஞ்சுவன வேழம் - சூழ்ந்து பேய்கள் ஒலிக்க எளிதாக இறந்துகிடக்கின்ற யானை,—பிறையோடு - பிறையோடு,—ஆழ்ந்த குரலோடு அலறி அஞ்சன வரைக்கண் தாழ்ந்த முகில் தங்குவனபோலும் - ஆழமாகிய குரலோடு அலறிக்கொண்டு கரிய மலையின்கண்ணேபடிந்த முகில் தங்குமியல்பினையொக்கும். எ-று.

ஒருமருப்பிற ஒருமருப்போடுவிழுந்த யானை, பிறையோடு முகில் தங்குவனபோலும் என்பது கருத்து. ஒருருபு மாற்றிக் கூட்டப்பட்டது. (கoஅ)

தும்பிசில குற்றுயிரொ டாழநிமிர் தொண்டஞ்
செம்புனன் மிசைத்தெரிவ சேர்பதியை யெல்லாம்
வெம்புகுரு திக்கடல் விழுங்க வெகுநாக
மம்புவி மிசைத்தலை நிமிர்த்தனவு மன்ன.

இ-ள். தும்பி சில குற்றுயிரொடு செம்புனல் ஆழ - யானைகள் சிலகுற்றுயிரோடு இரத்தக்கடலில் ஆழ,—நிமிர் தொண்டம் மிசை தெரிவ - நிமிர்ந்த துதிக்கை அவ்விரத்தக்கடலின்மேலே தெரிவன,— சேர் பதியை எல்லாம் வெம்பு குருதிக்கடல் விழுங்க - தாங்கள் இருக்கின்ற ஊரை எல்லாம் இரத்தக்கடல் விழுங்க,—வெகு நாகம் அம்புவிமிசைத் தலை நிமிர்த்தனவும் அன்ன - அனேக பாம்புகள்வந்து, பூமியின்மீது தலைகளை நீட்டியவியல்பினையும் போன்றன. எ-று.

தெரிவ அன்ன என முடிக்க. (கoக)

சொன்னமலை யிற்றனி யெடுத்துவமை சொல்லி
லின்னமலை யொத்ததென வெங்ஙன முரைக்கேன்
முன்னமலை யிற்பெரிது பட்டுவிழு மூரிக்
கன்னமலை யின்றன கடாமலையை மாதோ.

இ-ள். முன்னம் மலையில் பெரிது பட்டு விழும் - முன்னரே மலையைப் போல மிகவும் இறந்து விழுந்த,— மூரிக் கன்னம் மலைகின்றன கடாமலை யை - வலிமையைக்கொண்ட கன்னத்தோடு அலைகின்றனவாகிய மதத்தையு டைய யானைகளுக்கு,—சொன்ன மலையில் தனி எடுத்து உவமைசொல்லில் இன்ன மலை ஒத்தது என எங்ஙனம் உரைக்கேன் - நூல்களிற் சொல்லப் பட்ட மலைகளுக்குள்ளே தனியே (ஒருமலையை) எடுத்து உவமைசொல் லுகில் இன்னமலை ஒப்புடையது என்று எவ்வாறு சொல்லுவேன். எ-று.

மலையை உருபு மயக்கம். (௧௧௦)

உய்த்தமன மெய்த்துதிர வீருளுடை யோடப்
பத்தியி னெருக்கிமகிழ் பாடினபல் லோரி
வைத்தவடி பற்றவெடி வான்ஞமலி மண்ணை
கைத்தலை பிடிப்பவினி தாடின கவந்தம்.

இ-ள். உய்த்த மனம் மெய்த்து உதிர ஈருள் - (உண்ணும்படி) வைத்த மனத் தால் மெச்சப்பட்ட இரத்தக்கடலிலுள்ள ஈரலையுடைய உடம்புகளை,— உடை ஓடப் பத்தியின் நெருக்கி பல் ஓரி மகிழ் பாடின - உடைந்த ஓடங் களின்வரிசைகளைப்போல நெருக்கிச் செலுத்திப் பலநரிகள் மகிழ்ச்சி யோடு பாடின,—வைத்த அடி வெடி வால் ஞமலி பற்ற - ஆடும்படி தூக்கி வைத்த அடிகளை நிமிர்த்தியவாலையுடைய நாய்கள் பற்ற,—கைத்தலை மண் ணைப் பிடிப்ப கவந்தம் இனிது ஆடின - கையைப் பேய்கள்பிடிப்பக் கவந் தங்கள் இனிதாகக் கூத்தாடின. எ-று.

வெடிவாய்ஞமலி எனவும் பாடம். இதற்கு ஒலிபொருந்திய (குரைக் கின்ற) வாயையுடைய நாய் எனப் பொருள் கொள்க. உடம்லோடப்பத்தி யின் எனவும் பாடம். (௧௧௧)

கீறுதரு துண்டமுரி யும்படி கிடைத்தே
வேறுதரு வெஞ்சமம் விளைத்தன வெயர்ப்பான்
மீறுகழு குண்டன நிணத்தசையில் வீழும்
பாறுக ளுடன்கழுதை வாகினி பதாகை.

இ-ள். கிடைத்து கீறு தரு துண்டம் முரியும்படி வேறு தரு வெஞ் சமம் வெயர்ப்பான் விளைத்தன - (பொரும்படி) எதிர்த்துக் கீறுகின்ற அல குகள் முரியும்படி மாறுபாட்டைத்தருகின்ற கொடியபோரைக் கோபத் தோடு செய்தன,—மீறு கழுகு உண்டன நிணத்தசையில் வீழும் - மேற் படுகின்ற கழுகுகள் உண்ட நிணம்பொருந்தியதசையில் விழுகின்றனவா கிய,—பாறுகளுடன் கழுதைவாகினி பதாகை - பருந்துகளோடு காக்கை கள். எ-று.

வேறுதருவெஞ்சமம்விளைத்தன என்பதற்கு இப்போரன்றி அவைகளும் வேறான ஒருபோரைச் செய்தன எனினுமாம். (௧௧௨)

துருத்திமடி யிற்புடை தொகைத்தலைகள் சேரா
விருத்திமடி குஞ்சர விறும்பு தொறுமேறு
வருத்திமன மிஞ்சநிமி ரங்கையிணை கொட்டிக்
கிருத்திம வினம்பல குதித்தன கிளைத்தே

இ-ள். துருத்திமடியின் புடை தொகைத் தலைகள் சேரா இருத்தி - துருத்திமடிப்பைப்போலப் பக்கத்தில் தொகையான தலைகளைச் சேர்த்து வைத்து,—மடி குஞ்சர இறும்புதொறும் ஏறு - இறந்த யானைகளாய மலைகடோறும் ஏறி,—அருத்தி மனம் மிஞ்ச நிமிர் அங்கை இணை கொட்டி - ஆசை மனத்தில் அதிகப்பட நிமிர்த்திய அங்கைகள் இரண்டையும் கொட்டி,—கிருத்திம இனம் பல கிளைத்து குதித்தன - பூதங்கள் பல கூடிக் குதித்தன. எ-று.

உயரமாதலாற் றலைகளைச் சேர்த்து இருத்தி மிதித்தேறுவன என்க. பலதலைகளையடுக்கலாற் றுருத்தியின் மடிப்புப்போல் இருந்தன என்பார் துருத்திமடியின் என்றார். கை குழல்போலிருத்தலின் துருத்தி உவமையாயிற்று. துருத்திமடியின்புடைதொகைத்தலைகள்சேரா எனப் பாட்டுகொண்டு தோலாகியமடியின்புடையே தொகைத்தலைகளைச் சேரவைத்து எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். அது சிறப்பின்று. (௧௧௩)

மதித்திடுதன் வெம்படைகள் முற்றுமுயிர் மாயக்
கதித்திடு பெருஞ்சமர் கலிங்கர்பதி காணு
வுதித்திடு பெரும்புகழ் பிலத்திடை யுகைப்பான்
கொதித்திடு முளத்தொடு முரங்குலை குலைந்தே.

இ-ள். மதித்திடுதன் வெம்படைகள் முற்றும் உயிர் மாயக் கதித்திடு பெரும் சமர் - மதிக்கப்படுகின்ற தன்னுடைய படைகள் முழுவதும் இறக்கும்படி மிகுகின்ற போரை,—கலிங்கர்பதி காணு - கலிங்கராசன் கண்டு,—உதித்திடு பெரும்புகழ் பிலத்திடை உகைப்பான் - தோன்றிய பெரிய புகழைப் பிலத்தின்கண்ணே சொரியும்படி,—கொதித்திடும் உளத்தொடும் உரம் குலைகுலைந்து - கொதிக்கின்ற மனத்தோடு வலிமை குலைவுற்று. எ-று.

உகைப்பான் குலைகுலைந்து என்க. ஓடு உடனிகழ்ச்சி. குளகம். (௧௧௪)

தாவிது நிகழ்ந்ததினி வேறுதிசை தன்னின்
மேவுது மெனிற்றிசையின் மிஞ்சுவன வன்றால்
யாவது நினைந்துபய னன்று சரணெய்த
லாவதென வென்றிய னலர்ப்பத மடைந்தான்.

இ-ள். இது தா நிகழ்ந்தது - இத்தத்திசையிற் போர்நிகழ்ந்தது,—இனி வேறு திசைதன்னில் மேவுதும் எனில் - இனி வேறுதிசைக்குச் செல்லுதுமெனில்,—திசையில் மிஞ்சுவன அன்று - திசைகளுக்குள்ளே அவன் போகாது மிஞ்சுவன. இல்லை,—யாவதும் நினைந்து பயன் அன்று - எதை

கினைந்தும் பிரயோசனமில்லை,—சரண் எய்தல் ஆவது என வென்றியன் அலர்ப்பதம் அடைந்தான் - ஆதலாற் சரண்புகுதலே தக்கதென்று இரகுவின் மலர்போலும் பாதத்தை அடைந்தான். எ-று.

தா - போருமாம். (கக௯)

அங்கவ னடைந்தபி னரும்பதி கொடுத்தே
பொங்குநிதி கொண்டலைய பூகவரை போகித்
துங்கவுடு வின்வடிவு கொண்டுவரி துன்றுஞ்
செங்கைமுனி தங்கியுள தென்றிசை யடைந்தான்.

இ-ள். அங்கவன் அடைந்தபின் - அவன் சரணடைந்தபின்பு,—அரும்பதி கொடுத்து பொங்கு நிதி கொண்டு - அரிய நகரை அவனுக்கே கொடுத்துப் பெரிய திரவியத்தைத் திறையாகக்கொண்டு,—அலைய பூகவரை போகி - அலைதலையுடைய கமுகாடவியின் வரைப்பைக்கடந்து சென்று,—துங்க உடுவின் வடிவுகொண்டு உவரி துன்றும் செங்கை முனி தங்கி உள - மேலான நட்சத்திரவடிவின் பிரமாணமானவடிவைக்கொண்டு கடலானது அடங்கிய சிவந்தகையையுடைய அகத்தியர்தங்கியுள்ள,—தென்றிசை அடைந்தான் - தென்றிசையை அடைந்தான். எ-று.

அலைய என்பது அலைதல் என்னும் தொழிற்பெயரடியாகப்பிறந்தபெயரெச்சம். (கஉ0)

பாடுலாம் பரியசெம் பவளச் செங்கனற்
காடுலாங் குளிர்மதுத் தடங்க டந்தெழீஇப்
பீடுலா மோதிமப் பிள்ளைக் கொள்ளையின்
கோடுலாங் காவிரிக் கூலத் தெய்தினன்.

இ-ள். பாடு உலாம் பரிய செம்பவளச் செங்கனற்காடு உலாம் - பெருமைபொருந்திய பரிய சிவந்த பவளமாகிய அக்கினிக்காடு விளங்குகின்ற,—குளிர் மதுத்தடம் கடந்து எழீஇ - குளிர்ச்சிபொருந்திய மதுத்தடாகத்தைக் கடந்து எழுந்து,—பீடு உலாம் ஓதிமப்பிள்ளைக் கொள்ளையின் கோடு உலாம் - பெருமைபொருந்திய அன்னப்பறவைகளின்குஞ்சுக்கூட்டத்தினையுடைய கரைவிளங்குகின்ற,—காவிரிக்கூலத்து எய்தினன் - காவிரியின்கரையை அடைந்தான். எ-று.

மதுத்தடம் - ஓர் தடவிசேடம். கொள்ளை இன்கோட்டில் உலாவும் காவிரி எனினுமாம். (கஉக)

தொக்கெழு வெங்கயக் கவுட் டுளைப்புற
முக்கன மதமண முலவி யோடலான்
மைக்கொளுங் கடற்பெரு மகிண மையமே
கைக்கொள வந்நதி கடந்து போகியே.

இ-ள். தொக்கு எழு வெம் கயக் கவுள் துளைப்புறம் உக்கண மத மணம் உலாவி ஓடலால் - கூட்டமாக எழுந்த கொடியயானைகளின் கதுப்பிலுள்ள துளையின்புறத்தினின்றுஞ்சொரிந்த மதத்தின்மணம் பரந்துசெல்லுதலால்,—மைக்கொளும் கடற் பெரு மகிணர் ஐயமே கைக்கொள - கருமையைக்கொண்ட கடலாகிய பெரிய நாயகர் ஐயமுறும்படி,— அந்நதி கடந்து போகி - அந்த நதியைக் கடந்து சென்று. எ-று.

கைக்கொள கடந்து போகி என இயையும். துளைப்புறம் என்பதற்கு துளையினிடம் எனினுமாம். ஐயம் வேறுநாயகரோடுகூடியிருத்தல்வேண்டுமென்னும் ஐயம். (௧௧௮)

கொலையொடு கூற்றினை யேவல் கொள்படை
யலையொடு மேவினு னரிய வான்கறி
யிலைதரு மிருளிலா ரிதம் புக்குலா
யுலைதரு மலையவெற் பொளிருஞ் சாரலே.

இ-ள். அரிய வான் கறியிலை தரும் இருளில் - அரிய பெரிய மிளகிலைகள் தந்த இருளினிடத்து,—ஆரிதம் புக்கு உலாய் உலைதரும் - பச்சைக்குருவிகள் புகுந்து உலாவியுலைகின்ற,—மலயவெற்பு ஒளிரும் சாரல் - பொதியமலையினது விளங்குகின்ற சாரலை,—கொலையொடு கூற்றினை ஏவல் கொள்படை அலையொடு மேவினன் - கொலைத்தொழிலோடு இயமனையும் ஏவல்கொள்ளுகின்ற சேனைகளாகிய கடலோடு அடைந்தான். எ-று.

சாரல் மேவினன் என்க. உலைதரும் என்னும் பெயரெச்சம் சாரல் என்னும் இடப்பெயர் கொண்டது. (௧௧௯)

மிடறொகா வுயர்பரி வெள்ளத் தின்குர
மிடறவே லஞ்சிதைந் தெழுந்த நுண்பொடி
யடறவா மதமண மடங்க வானையின்
கொடிறுவார் கரடம தடைத்தல் கூடுமே.

இ-ள் மிடல் தொகா உயர் பரிவெள்ளத்தின் குரம் இடற - வலிமை பொருந்தி உயர்ந்த குதிரைவெள்ளத்தின் குளம்பு இடற,—ஏலம் சிதைந்து எழுந்த நுண் பொடி - ஏலமானது சிதைந்து எழுந்த நுண்ணிய பொடிகள்,—அடல் தவா மத மணம் அடங்க - வலிமைகுறையாத மதத்தின்மணம் அடங்கும்படி,— ஆனையின் கொடிறு வார் கரடமது அடைத்தல்கூடும் - ஆனையினது கதுப்பிலுள்ள நீண்ட மதம்பாய்சுவட்டையடைக்கும். எ-று

பொடி அடைத்தல்கூடும்என முடிக்க. அடைத்தல்கூடும்ஒருசொல்.(௧௨௦)

ஓய்வற வுலம்பொடி யெய்த வுன்னுபு
பாய்கரிக் கபோலம துரிஞ்சப் பன்முறை
தேய்வுறு குங்குமப் பொடிக டிண்பரி
வாய்வினை விலாழியம் பெருக்கை மாற்றுமே.

இ-ள். உலம் பொடி எய்த உன்னுபு ஓய்வு அற பாய்கரிக் கபோல மதம் உரிஞ்ச - திரண்ட கற்கள் பொடியாகுமாறு (அவற்றைப் பகை என்று) கருதி இடைவிடாது பாய்கின்ற யானையின்கதுப்பானது உரிஞ்ச,—பன்முறை தேய்வு உறு குங்குமப் பொடிகள் - பலமுறை தேய்வடைந்த குங்குமமரங்களினின்றும் விழும் தூள்கள்,—திண் பரி வாய் விளை விலாழி பெருக்கை மாற்றும் - திண்ணிய குதிரைகளின்வாயினின்றும் உண்டாகின்ற விலாழியாற்றின்பெருக்கை மாற்றும். எ-று.

பொடிகள் மாற்றும் என முடிக்க. (கஉக)

ஒழிவற விடதரத் துடலஞ் சுற்றிடக்
குழிவுறு சந்தினிற் கொளீஇய சங்கிலி
யழிதர மலைதரு மசல மங்கையாற்
பொழிதரு நீரினு லருவி பொங்குமே.

இ-ள். ஒழிவு அற விடதரத்து உடலம் சுற்றிட குழிவு உறு - நீக்கமின்றிப் பாம்பினது உடல்சுற்றலாற் குழிவடைந்த,—சந்தினிற் கொளீஇய சங்கிலி அழிதர - சந்தனமரத்திற்பூட்டிய சங்கிலி அறும்படி,—மலை தரும் அசலம் அங்கையால் பொழிதரு நீரினுல் அருவி பொங்கும் - பொருகின்றயானைகள் அழகியகையாற்பொழிகின்ற மதநீரினுல் அருவிகிளரும். எ-று.

அசலமென்றமையின் அருவிபொங்குமென்றார். (கஉஉ)

மறந்தரு பொருநர்கைக் குந்த வைந்நுதி
திறந்திட விருலுடைந் தொழுகுஞ் செய்யதே
னிறந்தரு தூளியாற் கொடியர் நெஞ்சினில்
வறந்தன சுனைகளை நிறைக்கு மண்டியே.

இ-ள். மறம்தகு பொருநர் கைக் குந்த வைநுதி திறந்திட - மறத்தன்மையினுற்றக்க வீரர்களது கையிலுள்ள வேலின்நுதி பிளக்க,—இருல் உடைந்து ஒழுகும் செய்யதேன் - இருல்கிழிந்து ஒழுகின்ற சிவந்ததேன்,—நிறம் தகு தூளியால் கொடியர் நெஞ்சினில் வறந்தன சுனைகளை - நிறம் மிக்க தூளியினுற் கொடியோரதுமனம்போல வறந்த சுனைகளை,—மண்டி நிறைக்கும் - மிகுந்து நிறைக்கும். எ-று

தேன் மண்டி நிறைக்கும் என முடிக்க. (கஉங)

தெறுகதிர்க் கடவுள்வா னவனுந் தேசுதாழ்
வுறுதிசைப் பாலினி துறைந்து மோங்கிசை
நறுமலர்த் தொடையலான் வீர கான்மடி
பொறுதலிற் பொறுக்கலா துளத்திற் பேகொடே.

இ-ள். தெறுகதிர்க்கடவுள் வானவனும் தேசு தாழ்வு உற - இருளை அழிக்கின்ற கிரணங்களையுடையனுகிய சூரியதேவனும் (அஞ்சி) ஒளி குறைதலை யடைகின்ற,— திசைப் பால் இனிது உறைந்தும் - தென்றிசையின் கண்ணே நன்கிருந்தும்,— ஓங்கு இசை நறுமலர்த்தொடையலான் வீரம் நான்மடி பெறுதலின் - உயர்ந்தகீர்த்தியையுடைய நறிய மலர்மாலையையணிந்தவனுகிய இரகு வீரத்தை நான்குமடங்குபெறுதலால்,— பொறுக்கலாது உளத்தில் பேஎகொடு - தாங்கலாற்றுது மனத்தில் அச்சமுற்று. எ-று.

உறைந்தும் பொறுக்கலாது பேஎகொடு என இயைக்க. உறைந்தும் என்னும் உம்மை எதிர்மறை. சூரியனும் தெற்குநோக்கும்போது பாண்டியருக்கஞ்சி ஒளிகுறையுந்திசை என்றது தற்குறிப்பு. அப்படியானதிசையிலிருந்தும் அத்திசையைநோக்கிவரும் இரகு வீரத்திற்குறையாமையினுல் அச்சமுற்றூர் என்க. குளகம். பேஎகொடு வந்து ஈண்டினுர் என கஉஅ-ம் செய்யுளுடன் முடிக்க. (௧௨௪)

செப்பரு மினிய செந்தமிழின் செஞ்சொலார்
கைப்பன வேம்பினங் காமர் கண்ணிய
ருப்பினிற் கயல்பொறித் துளப தாகையார்
மைப்புய றனைத்தளை யிட்ட வாகையர்.

இ-ள். செப்பு அரும் இனிய செந்தமிழின் செஞ்சொலார் - சொல்லுதற்கரிய இனிய செந்தமிழின் செம்மொழியையுடையவரும்,— கைப்பன வேம்பின் அம் காமர் கண்ணியர் - கைத்தலையுடைய வேம்பின் அழகிய மாலையையுடையவரும்,— உப்பினில் கயல் பொறித்துள பதாகையார் - கடலிலுள்ள கயலை எழுதிய கொடியையுடையவரும்,— மைப்புயறனை தளையிட்ட வாகையர் - கரிய மேகத்தை விலங்கிட்ட வெற்றியையுடையவரும். எ-று.

இனிமை, கைப்பு, உப்பு என்பன சுவைமுரண்தோன்ற நின்றன. புயறனைத்தளையிட்டவன் - உக்கிரபாண்டியன். இதனைத் திருவிளையாடற் புராணத்து இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலத்தாலறிக. (௧௨௫)

மாறில தமிழ்க்கடற் பெருக்கின் மாட்சியான்
மீறிய குறுமுனி வைகும் வெற்புளா
ரீறில பரம்பொரு ளடைத்தி டப்பெருக்
காறிய நெடியன வைகை யாற்றினுர்.

இ-ள். மாறு இல தமிழ்க்கடல் பெருக்கின் மாட்சியால் மீறிய - ஒப்பில்லாத தமிழாகிய கடற்பெருக்கின்மாட்சிமையினுல் மேற்பட்ட,— குறுமுனி வைகும் வெற்புளார் - அகத்தியமுனிவரிருக்கும் பொதியமலையையுடையவரும்,— ஈறு இல பரம்பொருள் அடைத்திடப் பெருக்கு ஆறிய - அழிவில்லாத பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானடைக்கப் பெருக்குத்தணிந்த,— நெடியன வைகை ஆற்றினுர் - நெடிய வைகையாற்றை யுடையவரும். எ-று.

பெருக்கு - வெள்ளம். தமிழ்க்கடற்பெருக்கின் மாட்சியான்மீறிய என்பது தமிழ்க்கடலைப்பெருகச்செய்தலின்மாட்சியினால்மிக்க எனவும்பொருள் கொள்ள நின்றது. அடைத்திட ஆறிய வைகையாறறிஞர் எனமுடிக்க. (௧உ௬)

தழலென விருநிலப் பரப்பிற் சந்தத
மழல்கலி பிரிதர வளிக்கு நீதியார்
குழலுடைத் தாட்சரோ ருகங்குழீஇயலர்
பழனவண் கூடலம் பதியின் வைகுவார்.

இ-ள். தழல் என இரு நிலப் பரப்பில் சந்ததம் அழல் - அக்கினியைப்போலப் பெரியபூமியின்பரப்பில் நாடோறும் அழலுகின்ற,—கலி பிரிதர அளிக்கும் நீதியார் - தீமைநீங்கும்குடி காக்கும் நீதியையுடையவர்களும்,—குழல் உடை தாள் சரோருகம் குழீஇ அலர் - குழலான தண்டினைக்கொண்ட தாமரைகள்கூடி அலருகின்ற,—பழன வண் கூடலம்பதியின் வைகுவார் - வயல்கள்பொருந்திய அழகிய மதுரைப்பதியிலிருப்பவர்களுமாகிய பாண்டியர்கள். எ-று.

குழல் - உட்டுளை. (௧உ௭)

ஆயிர மொட்டகஞ் சகட மாயிரம்
பாயிரும் பகட்டின மனந்தம் பல்பொருண்
மேயின கொணர்ந்திடா விபுலை வைப்பெலாந்
தோய்புகழ் மன்னவற் றொழுவ நீண்டினர்.

இ-ள். ஆயிரம் ஒட்டகம் ஆயிரம் சகடம் அனந்தம் பாய் இரும் பகடு இனம் மேயின பல் பொருள் கொணர்ந்திடா - ஆயிரம் ஒட்டகங்களும் ஆயிரம் பண்டிகளும் அனந்தம் பரந்த பெரிய எருமைக்கடாக்களும் தாங்கிய பலபொருள்களையும் கொண்டுவந்து,—விபுலை வைப்பு எலாம் தோய் புகழ் மன்னவற் றொழ வந்து ஈண்டினர் - பூமியினிடமெங்கும் பரந்த புகழையுடைய இரகுமகாராசனை வணங்கும்படி வந்து நெருங்கினார்கள். எ-று.

கொணர்ந்திடா வந்து ஈண்டினர் என இயைக்க. (௧உ௮)

வரம்பிலா வலியினர் மடித்த வாயர்கைப்
பிரம்பினர் மலையினும் பெரியர் செம்மையி
னிரம்பிய கண்ணர்கஞ் சுகியர் நீடிகு
ளுரம்புகல் சொல்லின ருணர்ந்து போயினர்.

இ-ள். வரம்பு இலா வலியினர் - அளவில்லாத வலியையுடையவர்களும்,—கைப் பிரம்பினர் - கையிற் பிரம்பையுடையவர்களும்,—மலையினும் பெரியர் - மலையினும்பார்க்கப் பெருத்த உருவமுடையவர்களும்,—செம்மையின் நிரம்பிய கண்ணர் - சிவப்புநிறத்தால் நிரம்பிய கண்களையுடையவர்களும்,—நீடு இகுள் உரம் புகல் சொல்லினர் - நெடிய இடிபோல வலிதா

கச் சொல்லுகின்ற சொல்லையுடையவர்களுமாகிய,—கஞ்சுகியர் உணர்ந்து போயினர் - கஞ்சுகிமாக்கள் (அவர்வந்த கருத்தை) அறிந்துசென்றார்கள். எ-று. (௧௨௯)

தேசினிற் சிறந்துவிண் ணுயர்ந்து செவ்வியான்
மாசறத் திகழ்பட மண்ட பத்தரி
யாசனத் திருந்தரு ளரச ரேறனை
னேசநற் றுடொழா நின்று கூறுவார்.

இ-ள். தேசினில் சிறந்து விண் உயர்ந்து செவ்வியால் மாசு அற திகழ் பட மண்டபத்து-(அவ்வாறுபோன கஞ்சுகிமாக்கள்) ஒளியாற் சிறந்து ஆகாயத்தில் உயர்ந்து அழகாற் குற்றமற விளங்குகின்ற படாம்மண்டபத்தின்கண்ணே,—அரி ஆசனத்து இருந்தருள் அரசர் எறனன் நேச நற்றாள் தொழா - சிங்காசனத்திலே இருந்த பகையரசர்களுக்குச்சிங்கம்போன்றவனாகிய இரகுவினுடைய அன்புக்குரிய நல்ல பாதகங்களை வணங்கி,—நின்று கூறுவார் - நின்று சொல்லுவார்கள். எ-று.

சிறந்து உயர்ந்து திகழ் மண்டபம் என இயைக்க. (௧௩0)

மன்னவ நம்படைக் கடலின் வான்கரைத்
தென்னவ ரடைந்தனர் திருவு ளத்துநா
ரென்னகொ லென்னலு மீண்டு கொணர்மி னீண்டென
வன்னவ ரன்னவ ரயலின் முன்னினார்.

இ-ள். மன்னவ நம் படைக் கடலின் வான் கரைத் தென்னவர் அடைந்தனர் - அரசனே நமது சேனைக்கடலின் பெரிய கரையில் பாண்டியர்கள் வந்தார்கள்,—திருவுளத்து நார் என்னகொல் என்னலும் - திருவுள்ளத்திற்பொருந்தியவிருப்பம் என்னையோவென்று கேட்டலும்,—ஈண்டு கொணர்மின் என - இங்கே அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கள் என்றுசொல்ல,—அன்னவர் அன்னவர் அயலின் முன்னினார் - அவர்கள் அப்பாண்டியர்களின் பக்கத்தையடைந்தார்கள். எ-று. (௧௩௧)

நிகழ்வன தெரியலா தெண்ணி நின்றுநின்
றகமிக வயரன்மி னரச ரீர்பெரும்
புகழுடை மன்னவன் பொறுக்கு நல்லருட்
டகையுளன் வருகுவீ ரென்று சாற்றினார்.

இ-ள். அரசரீர் - அரசர்களே!,—நிகழ்வன தெரியலாது எண்ணி நின்று நின்று அகம் மிக அயரன்மின் - நிகழ்வனவற்றையறியாது ஆலோசித்து நின்றுநின்று மனம் மிகவும் அயர்ச்சிகொள்ளாதீர்கள்,—பெரும் புகழுடை மன்னவன் பொறுக்கும் நல் அருள் தகையுளன் - பெரியபுகழையுடைய அரசன் பொறுக்கின்ற நல்ல அருளாகிய தகைமையுள்ளவன்,—வருகுவீர்

என்று சாற்றினார் - (ஆகையால் நீர் அஞ்சாது) வருகுவீர்கள் என்று கூறினார்கள். எ-று. (கஙஉ)

மத்தவெற் புவரியும் வயங்கு கொய்யுளை
யுத்தரிச் சலதியு மொளிறு வாட்படை
வித்தகப் புணரியுங் கடந்து வெண்ணிலா
முத்தவெண் குடையினான் முன்ன ரெய்தினார்.

இ-ள். மத்தவெற்பு உவரியும் - யானைக் கடலையும்,—வயங்கு கொய்யுளை உத்தரிச்சலதியும் - விளங்குகின்ற பிடர்மயிரையுடைய குதிரைகளாகிய கடலையும்,—ஒளிறு வாட்படை வித்தகப் புணரியும் - விளங்குகின்ற வாட்படைப்போரிலே சாமர்த்தியத்தையுடைய பதாதிக் கடலையும்,—கடந்து - கடந்து,—வெண்ணிலா முத்த வெண்குடையினான் முன்னர் எய்தினார் - வெள்ளிய நிலாவைவீசுகின்ற முத்துக்களாற்செய்த வெண்கொற்றக்குடையையுடையவனாகிய இரகுவுக்குமுன்னரே அடைந்தார்கள். எ-று.

உத்தரி - குதிரை. (கஙங)

நாவடித் தொழுகுசெந் தமிழி னற்றுதி
பாவடித் தொடையினாற் புகன்று பாயொளித்
தூவடிச் சமரவே லரசன் சுந்தரச்
சேவடிச் சரோருகஞ் சென்னி சேர்த்தினார்.

இ-ள். நல் துதி நாவடித்து ஒழுகு செந்தமிழில் அடி தொடைப் பாவினால் புகன்று - நல்ல துதிகளை நாவினாலே தெளிவுசெய்யப்பட்டு ஒழுகுகின்ற செந்தமிழில் அடிகளைத் தொடுத்தலாலாகிய பாக்களாற் கூறி,—பாய் ஒளித் தூவடிச் சமர வேல் அரசன் சுந்தரச் சேவடிச் சரோருகம் - பரந்த ஒளியையுடைய தசையைப்பொருந்திய கூரிய போரைக்கொண்ட வேலை ஏந்திய அரசனது அழகிய சிவந்த அடித்தாமரையை,—சென்னி சேர்த்தினார் - சிரசிற் சூடினார்கள். எ-று.

புகன்று சேர்த்தினார் என முடிக்க. அடித்தொடை உம்மைத்தொகையுமாம். (கஙச)

நிறைதரு முவகையி னிமிர்ந்து பல்பொருட்
டிறைகுவை செய்துதஞ் சென்னி மீதினின்
முறைமுறை யிருகரங் குவித்து முன்னுறக்
குறைவில திருவினார் கூறன் மேயினார்.

இ-ள். நிறை தரும் உவகையின் நிமிர்ந்து - நிறைந்த மகிழ்ச்சியினால் மிகுந்து,—பல் பொருள் திறை குவை செய்து - பலபொருள்களைத் திறையாகக் குவித்து,—முன்னுற முறைமுறை தம் சென்னிமீதினில் இருகரம் குவித்து - முன்னாக முறைமுறையே தஞ்சிரசில் இருகரங்களையும் குவித்து

வணங்கி,—குறைவு இல திருவினர் கூறன்மேயினர் - குறைவற்ற செல்வத்தையுடைய பாண்டியர்கள் கூறுவாராயினர்கள். எ-று.

முறை முறை குவித்து என இயைக்க. (௧௩௫)

வேறு.

எண்ணின் றுயர்பொன் மேரு விரண்டின் றென்ன விமையோர்
கண்ணின் றுள்ளங் கவைக்குங் காட்சிக் கணிய தாகி
மண்ணின் றிருநாற் றிசையும் வௌவிச் செவ்வி வளத்தால்
விண்ணின் றொளிரிச் செம்பொன் மேரு வரையுங் காண்மோ.

இ-ள். எண் நின்று உயர் பொன் மேரு இரண்டு இன்று என்ன - மதிப்போடு நிலைபெற்று உயர்ந்த பொன்மயமான மேருமலை இரண்டு இல்லையே என்று கருதும்படி,—இமையோர் கண் நின்று உள்ளம் கவைக்கும் காட்சிக்கு அணியதாகி - தேவர்களது கண்ணிலே நிலையுற்று மனத்தைக் கவர்படுத்துகின்ற தோற்றத்திற்கு அண்மையாகி,—மண் நின்று இருநாற்றிசையும் வௌவி - பூமியிலேநின்று எட்டுத்திக்கையும் கவர்ந்து,—செவ்வி வளத்தால் விண் நின்று ஒளிர் - அழகின்வளத்தோடு ஆகாயத்தில் உயர்ந்துநின்று விளங்குகின்ற,—இச் செம்பொன் மேரு வரையும் காண் - இந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னாகிய மேருவரையையுங் காண்குதி. எ-று.

என்னக் கவைக்கும் காட்சி என இயையும். ஆகி நின்று ஒளிர் மேரு, நின்று வௌவி ஒளிர் மேரு எனத் தனித்தனி முடிக்க. மோ - முன்னிலையசை. இரண்டின்றென என்பதற்கு இன்றைக்கு இரண்டு உளது என்று கருதும்படி எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். (௧௩௬)

மற்றைக் கிரிக ளெவையு மிதனோ டுவமை வருக்கிற்
பொற்றைப் படுவ தல்லாற் பொருவுந் தகையு முளவோ
வொற்றைத் திகிரித் தேரோன் வெயிலும் வெளிற வொளிரும்
கற்றைக் கதிர்பெய் வெள்ளிக் கயிலை யிதுவுங் காண்மோ.

இ-ள். இதனோடு உவமை வருக்கில் - இதனோடு உவமைகூறுகில்,—மற்றைக் கிரிகளெவையும் பொற்றைப்படுவது அல்லால் பொருவும் தகையும் உளவோ - (இஃதல்லாத) மற்றைய மலைகளெல்லாம் சிறுமலைகளின் தன்மையையடைவதேயல்லாமல் உவமையாகுந் தன்மையுமுண்டோ,—ஒற்றைத்திகிரித்தேரோன் வெயிலும் வெளிற - ஒற்றையுருளைபொருந்திய தேரையுடையோனாகிய சூரியனது வெயிலும் வெளிறும்படி,—ஒளிரும் கற்றைக் கதிர் பெய் வெள்ளிக் கயிலை இதுவும் காண் - விளங்குகின்ற கூட்டமாகிய கிரணத்தைவீசுகின்ற வெள்ளிமயமான கயிலைமலை என்னும் இதனையும் காணுதி. எ-று.

வெளிறப் பெய் வெள்ளிக் கயிலை என இயைக்க. செய்யுளாதலிற் சுட்டு முன்வந்தது. (௧௩௭)

எண்ணெண் டிசையு நிறையா விலங்குமதியி னிலவின்
செண்ணங் கருகப் பரந்த சேணிற் றிகழ்வெண் புகழோய்
வண்ணந் தருமா மதிய மணிநின் றொழுகும் வனத்திற்
றண்ணென் றகைய சந்தத் தமிழ்வெற் பிதுவுங் காண்மோ.

இ-ள். எண் எண்திசையும் நிறையா இலங்கு மதியின் நிலவின் செண்ணம் கருகப் பரந்த - எண்ணப்படுகின்ற எட்டுத்திக்கையும் நிறைத்து விளங்குகின்ற சந்திரனது நிலவி னிறங்கருகும்படி பரந்த,—சேணில் திகழ் வெண் புகழோய் - தூரத்தில் விளங்குகின்ற வெள்ளிய புகழையுடையானே,—வண்ணம் தரு மா மதிய மணி நின்று ஒழுகும் வனத்தில் - அழகிய பெரிய சந்திரகாந்தக்கல்லினின்றும் ஒழுகுகின்ற நீரைப்போல,—தண்ணென் தகைய சந்தத் தமிழ் வெற்பு இதுவும் காண் - தண்ணென்கின்ற தகைமையையுடைய சந்தனம் என்று சொல்லும் பொதியமலையாகிய இதனையும் காண்குதி. எ-று.

நிறையாப் பரந்த புகழ் என இயையும். பரந்த புகழ், சேணிற் றிகழ் புகழ் எனத் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. (௩௨௮)

அசைவோ விலதாய் மிளிரா வழலுந் தூப மன்றி
நசையோ டெவருந் தீண்டக் குளிரு நலத்த தாகி
மிசைபோ மெழுமா வுடையோன் வெயிலிற் றிகழும் வில்லுத்
திசைபோய் விரிசெம் பவளச் செந்தீக் குன்றங் காண்மோ.

இ-ள். அசைவு இலதாய் - அசைதலில்லாததாய்,—மிளிரா - பிரகாசித்து,—அழலும் தூபம்அன்றி நசையோடு எவரும் தீண்டக் குளிரும் நலத்தது ஆகி - சுடுகின்ற அக்கினிபோலல்லாமல் விருப்பத்தோடு யாவரும் தீண்டக் குளிருகின்ற நன்மையையுடையதாகி,—மிசை போம் எழு மா உடையோன் வெயிலில் திகழும் - மேலேசெல்லும் ஏழுகுதிரையை யுடையவனாகிய சூரியனது வெயிலைப்போல விளங்குகின்ற,—வில்லுத் திசைபோய் விரி செம்பவளச் செந்தீக்குன்றம்,- ஒளி திக்கிற்போய்ப்பரக்கின்ற சிவந்த பவளமாகிய அக்கினிமலையென்னும் இதனையும் காண்குதி. எ-று.

இலதாய் மிளிரா ஆகி திகழும் செந்தீக்குன்றம், விரி செந்தீக் குன்றம் எனத் தனித்தனி முடிக்க. தூபமின்றி என்பதற்குப் புகையின்றியெனப் பொருள்கொள்ளலுமாம். தூமமின்றி எனவும் பாடம். (௩௨௯)

காமக் கடவு டானுங் கையேற் றினிதே கவரும்
வாமச் சொரூப முடையோய் விலையின் வரம்பு மதிக்கி
லேமப் படிவ வுலகு மிலங்குங் கனக மேருத்
தாமக் கிரியும் போதாத் தாளச் சயிலங் காண்மோ.

இ-ள். காமக் கடவுள் தானும் கையேற்று இனிது கவரும் வாமச் சொரூபமுடையோய் - மன்மதனும் கையேற்று இனிது வாங்கத்தக்க அளகமைந்த வடிவையுடையானே,—விலையின் வரம்பு மதிக்கில் ஏமப்படிவ உலகும் இலங்கும் கனக மேருத் தாமக் கிரியும் போதா - விலையின் அழவை மதித்தாற் பொன்னுலகமும் விளங்குகின்ற பொன்மயமான மேருவாகிய ஒளிபொருந்தியமலையும் போதாத,—தரளச் சயிலம் காண் - முத்து மலையாகிய இதனையும் காண்குதி. எ-று.

கவரும் என்பது வாமத்தை விசேடித்துவந்தது. மதிக்கில் போதாத் தரளச் சயிலம் என இயைக்க. ஏமப் படிவ உலகம் - பொன்னுலாகிய வடிவத்தையுடைய உலகம்=பொன்னுலகம். (கசO)

பொருளிற் படுவோ ருள்ளம புலமைப் பெரியோர்ச் சேரிற்
றெருளிற் படுமென் பதனைத் தெளிவித் ததையீ தியாரு
மருளக் கதிரி னீல மணிக்குன் றெங்கும் வழங்கு
மிருளைப் பகல்செய் பதும ராகக் கிரியுங் காண்மோ.

இ-ள். ஈது பொருளிற் படுவோர் உள்ளம் புலமைப் பெரியோர்ச் சேரின் தெருளிற் படும் என்பதனைத் தெளிவித்தது - இது பிரபஞ்சப் பொருள்களில் அமிழ்ந்துவோருடைய மனமயக்கம் அறிவுடைய பெரியோரைச்சேர்ந்தால் தெளிவைப்பொருந்தும் என்பதைக் காண்பித்தது;—யாரும் மருளக் கதிரின் நீல மணிக்குன்று எங்கும் வழங்கும் இருளை - (அங்ஙனம் காண்பித்த) யாவரும் மயங்கும்படி கிரணத்தினால் நீலமணிக்குன்று எங்கும் பரப்புகின்ற இருளை,—பகல் செய் பதுமராகக் கிரியும் காண் - பகலாகச்செய்கின்ற பதுமராகமலையாகிய இதனையுங் காண்குதி. எ-று.

மனம் ஆகுபெயர். கதிரின் வழங்கும் இருள் எனவும், காண்பித்த இதனையும் எனவும் இயையும். இருள் பொருளிற்படுவோருள்ளத்திற்கும் பகல் தெருளுக்கும் உவமை. இது நிதரிசனமென்னுமலங்காரம். (கசக)

முதிர்வா ணகைவே லுரவோய் மொய்க்குங் கதிரோன்படங்க
ளிதுகா ணிரவி வலய மென்ன வொளிர்வ திப்பா
லதுகா ணவனா லுடையு மல்லை விளைப்ப தப்பா
லதுகா ணவன்மா வதன்மெய் யொளியிற் றிகழ்கிற்பதுவே.

இ-ள். முதிர் வாள் நகை வேல் உரவோய் - மிக்க ஒளியையுடைய பிரகாசமான வேலையேந்திய வலியோனே,—இது மொய்க்கும் கதிரோன் படங்கள் இரவி வலயம் என்ன ஒளிர்வது - இது செறிந்த சூரியனுடைய பிரதிவிம்பங்கள், சூரியமண்டலம்போலப் பிரகாசிக்கின்றது பார்க்குதி,—இப்பால் அது அவனால் உடையும் அல்லை விளைப்பது காண் - இப்பாலுள்ள அது அவனால் உடைகின்ற இருளை உண்டாக்குவது பார்க்குதி,—அப்பால் அது அவன் மா அதன் மெய்யொளியில் திகழ்வது காண் - அப்

பாலுள்ள அது அவனுடைய குதிரையின்மெய்யொளிபோல விளங்குவது பார்க்குதி. எ-று.

படம் - மாணிக்கம்; ஆகுபெயர். இதனால் மாணிக்கம், நீலம், மரகதம் என்னும் மூன்றும் முறையே கூறப்பட்டது. (கசஉ)

வேறு

என்றரும் பொருள்க ளெல்லா மின்னண மிசைத்துக் காட்டி
நின்றவந் நிருபர் தங்கட் கருட்பெரு நிதிய மீந்து
குன்றது கடந்து போகித் தர்த்துரக் குவடு நீங்கி
மன்றலஞ் சோலைச் சைய மால்வரை மருங்கு சார்ந்தான்.

இ-ள். என்று அரும் பொருள்கள் எல்லாம் இன்னணம் இசைத்துக் காட்டி நின்ற அ நிருபர் தங்கட்கு - என்று அரிய பொருள்களையெல்லாம் இவ்வாறு சொல்லிக் காண்பித்துநின்ற அவ்வரசர்களுக்கு,—அருள் பெரு நிதியம் ஈந்து - அருளாகிய பெரிய திரவியத்தைக் கொடுத்து,—அது குன்று கடந்து போகி - அம்மலையைக்கடந்து சென்று,—தர்த்துரக்குவடு நீங்கி - தர்த்துரமலையையும் நீக்கி,—மன்றலஞ் சோலை மால் சைய வரை மருங்கு சார்ந்தான் - வாசனைபொருந்திய சோலைசூழ்ந்த பெரிய சையகிரியின்பக்கலை அடைந்தான். எ-று.

அம் - சாரியை. (கசங)

கண்ணினுக் கெட்டா தென்னக் கருத்தினிற் கணித்து வேதன்
விண்ணினுக் களவாய் வைத்த மானதண் டனைய வெற்பின்
மண்ணினைச் சயத்தால் வென்று வானையும் வெல்வ னென்னு
மெண்ணுறச் செல்வான் போல விசையொடு மேறி னானே.

இ-ள். வேதன் பிரமா,—கண்ணினுக்கு எட்டாது என்னக் கருத்தினின் கணித்து - கண்ணின் அளவைக்கு எட்டாது என்று மனத்தினால் (அதன் அளவைக்) கணித்து,—விண்ணினுக்கு அளவாய் வைத்த மானதண்டு அனைய வெற்பில் - ஆகாயத்துக்களவாய்ச் செய்துவைத்த அளவுகோலையொத்த (சைய) மலையின்மேல்,—மண்ணினைச் சயத்தால் வென்று - பூவுலகை வெற்றியோடு வென்று,—வானையும் வெல்வன் என்னும் எண்ணுறச் செல்வான் போல - வானுலகையும் வெற்றிகொள்வேனென்னும் எண்ணம்பொருந்த ஏறிச்செல்பவனைப்போல,—இசையொடும் ஏறினான் - கீர்த்தியோடும் ஏறினான். எ-று.

வெற்பில் ஏறினான் என இயையும். கட்பார்வைக்கு இது அளவுபடாது என்றுகருதி மனத்தால் இவ்வளவென்று கணித்து ஆகாயத்துக் களவாகச் செய்துவைத்த ஒரு அளவுகோலைப்போன்ற மலை என்க. இவ்வாறன்றி, கண்ணினுக்கெட்டாது என்று மனதிற்கருதி விண்ணினை அளக்கும்படியாகவைத்த ஒரு அளவுகோலையொத்த மலை என்பாருமுளர். அத

ற்கு விண்ணினுக்களவாய் என்னும் பாடமியைபின்மையறிக. விசையொடு மேறினன் எனக் கண்ணளித்துப் பொருள்கூறினுமமையும். (௧௪௪)

பொலங்குழை மகளிர் மைக்கண் பாய்தொறும் புதிய நீல
மலங்கவைத் திழைத்த தென்ன வவிரொளி யம்பொற் றாரான்
விலங்கலி னுச்சி வெய்யோன் வெம்பரி யாற மேனின்
றிலங்கெழிற் கோட்டு வென்றி யிலாஞ்சினை பொறித்திட் டானே.

இ-ள். பொலம் குழை மகளிர் மைக்கண் பாய்தொறும் - பொன்னலாகிய குண்டலத்தையணிந்த மகளிரது மையெழுதிய கண்கள் பாயுந்தோறும்,—புதிய நீலம் அலங்க வைத்து இழைத்தது என்ன அவிர் ஒளி அம் பொன் தாரான் - புதிய நீலரத்தினங்களை அசையும்படி (வைத்துத்) தொடுத்தாற்போல விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய அழகிய பொன்னாற்செய்த மாலையையுடையனாகிய இரகு,—விலங்கலின் உச்சி வெய்யோன் வெம்பரி ஆற மேல் நின்று இலங்கு எழில் கோட்டு - மலையினுச்சியிலே சூரியனுடைய வெவ்விய குதிரைகள் ஆறும்படி மேலே உயர்ந்து விளங்குகின்ற சிகரத்தின்கண்,—வென்றி இலாஞ்சினை பொறித்திட்டான் - வெற்றிலாஞ்சினையை எழுதினான். எ-று.

பாய்தொறும் அவிர் பொற்றார் என இயைக்க. (௧௪௫)

சொன்மலை புலவர் நாவாற் சொல்லலாந் தொகைப்ப டாத
வின்மலை யோடை நெற்றி வெம்மலை யனந்தஞ் சூழப் [ர்
பொன்மலை யொன்று வல்லே பொருக்கென வெழுந்து போந்தோ
கொன்மலை யிழிந்த தென்னக் குன்றது தணந்து போந்தான்.

இ-ள். சொல் மலை புலவர் நாவால் சொல்லல் ஆம் தொகைப்படாத - சொற்களால் வாதுபோர்செய்கின்ற புலவருடைய நாவினாற் சொல்லக்கூடிய தொகையிலடங்காத,—வில் மலை ஓடை நெற்றி வெம்மலை அனந்தம் சூழ - ஒளிபொருந்திய பட்டத்தையணிந்த நெற்றியையுடைய கொடிய யானைகள் அனந்தம் சூழும்படி,—பொன்மலை ஒன்று வல்லே பொருக்கென எழுந்து போந்து ஓர் கொன் மலை இழிந்தது என்ன - மேருமலை ஒன்று மிகவிரைந்து எழுந்துபோய் ஓர்பெரிய மலையிலேறிச்சென்று இறங்கினாற் போல (இறங்கி),—அது குன்று தணந்து போந்தான் - அம்மலையைநீங்கிப்போனான். எ-று.

சூழ எழுந்து போந்து இழிந்ததென்னத் தணந்து போந்தான் என இயைக்க. (௧௪௬)

வாசத்தண் டொடையல் வாகு வாளப ராந்தர் தம்பா
னேசத்தோ டிருந்த விந்தை நெடுமலை நோக்கத் தன்கைப்
பூசற்றின் சரத்தை நோக்கிப் போற்றுபு கூற்றந் தன்கைப்
பாசத்தை நோக்கத் தானும் பச்சிம நோக்கி னானே.

இ-ள். வாசத் தண் தொடையல் வாகு வாள் அபராந்தர் தம்பால் நேசத்தோடு இருந்த விந்தை - வாசனைபொருந்திய தண்ணிய மாலையையணிந்த புயத்தையுடைய வாளேந்திய அபராந்தர்களிடத்தில் விருப்போடிருந்த வீரலக்குமி,—நெடு மலை நோக்க - நெடியமலையைநோக்கவும்,—தன் கைப் பூசல் திண் சரத்தை நோக்கிப் போற்றுபு கூற்றம் தன் கைப் பாசத்தை நோக்க - தன்னுடைய கையிலுள்ள போரையுடைய திண்ணிய அம்பைநோக்கித் துதித்து இயமன் தன்கையிலுள்ள பாசத்தைநோக்கவும்,—தானும் பச்சிமம் நோக்கினான் - தானும் மேற்குத்திசையை நோக்கினான். எ-று.

விந்தை மலையைநோக்க, கூற்றன் பாசத்தைநோக்க, தானும் பச்சிமம் நோக்கினான் என இயையும். செயவெனெச்சங்கள் காரியப்பொருளன. அச்சமுற்றோர் மலைக்கு ஒளிக்கச் சேறலின் மலையைநோக்க என்றார். இனித் தனக்குரிய மலையைநோக்க எனினுமாம். (கசஎ)

அடித்துகண் மாட மேறி யடலப ராந்தர் தங்கள்
வடிக்கணார் வாசச் செந்தேன் மலர்க்குழல் பிடிக்கக் கீர்த்தி
நடித்துவிண் பிடிக்கப் போகி முரலைநன் னதியின் கூலம்
பிடித்தன னடங்கா ரச்சம் பிடித்திடப் பிடித்த வேலான்.

இ-ள். அடித்துகள் மாடம் ஏறி அடல் அபராந்தர் தங்கள் வடிக்கணார் வாசச் செந்தேன் மலர்க்குழல் பிடிக்க - பாததூளியானது மாடத்திலேறி வலிய அபராந்தர்களுடைய மனைவியர்களது வாசனைபொருந்திய சிவந்த தேனையுடைய மலரையணிந்த கூந்தலிற் பிடிக்கவும்,—கீர்த்தி நடித்து விண் பிடிக்க - கீர்த்தியானது நடித்து ஆகாயத்தைப்பற்றிக்கொள்ளவும்,—போகி - சென்று,—நல் முரலைநதியின் கூலம் பிடித்தனன் - நல்ல முரலாநதியினது கரையையடைந்தான்,—அடங்கார் அச்சம் பிடித்திடப் பிடித்த வேலான் - பகைவர் அச்சம்பிடிக்க (க் கையிற்) பிடித்த வேலையுடைய வலிய இரகுமகாராசன். எ-று.

பிடிக்க பிடிக்கப்போகி பிடித்தான் என முடிக்க. (கசஅ)

மின்னகு படைகொ ளொண்கை விறன்மிகு படைஞர் தங்கள்
பொன்னணி கவச மேல்வெண் புதுப்படா மணிந்த தொப்பக்
கன்னியங் கைதைத் தாது கால்வருந் தாது சேர்த்த
வந்நதி கடந்தா னொன்னா ரமர்க்கடல் கடந்த வாகை.

இ-ள். மின் நகு படைகொள் ஒண்கை விறல் மிகு படைஞர்தங்கள் பொன் அணி கவசமேல் - ஒளிவிளங்குகின்ற படையைக்கொண்ட ஒள்ளிய கையையுடைய வலிமைமிக்க படைவீரர்களது பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சட்டையின்மேல்,—புது வெண் படாம் அணிந்தது ஒப்ப - ஒரு புதிய வெள்ளைவஸ்திரத்தை அணிந்தாற்போல,—கன்னி அம் கைதைத் தாது கால் வருந்தாது சேர்த்த - அழிவில்லாத தாழைமகரந்தத்தை

வாயுவருத்தமின்றிச் சேர்த்திவிட,—அந்நதி கடந்தான் - அந்நதியைக்கடந்து சென்றான்,—ஒன்னார் சமர்க்கடல் கடந்துளான் - பகைவரது போர்க்கடலைக் கடந்தவனாகிய இரகுமகாராசன். எ-று.

ஒப்ப, சேர்த்த, கடந்தான் என முடிக்க. இதில் கன்னியங்கைதைத் தாதைக்கால்வருந்தாமற்சேர்த்த எனவுமொருபொருள் தோன்றிநின்றது. கால் - பாதம். (கஎக)

ஈட்டிகற் பரசி ராமற் கிடங்கொடுத் தகன்ற முந்நீ
ரீட்டொலி வேலை யாறும் விழுத்துணை யாக மீக்காய்க்
கூட்டுபு பரந்த தென்னக் குழூஉக்கொடு புக்க கொற்ற
வாட்டடந் தானை நோக்கிச் சிலவருண் மருண்டு போனார்.

இ-ள். ஈடு இகல் பரசிராமற்கு இடம் கொடுத்து அகன்ற முந்நீர் - பெரிய வலியையுடைய பரசிராமனுக்கு இடங்கொடுத்துச்சென்ற கடலானது,—மீட்டு ஒலி வேலை ஆறும் விழுத்துணையாகக் கூட்டுபு மிக்காய் பரந்ததென்ன - மீள ஒலிபொருந்திய ஆறுகடல்களையும் சிறந்த துணையாகக் கூட்டிக்கொண்டு மிக்குப்பரந்து வந்தாற்போல,—குழூஉக் கொடு புக்க கொற்ற வாள் தடம் தானை நோக்கி - கூட்டத்தோடுபுகுந்த வெற்றியையுடைய வாளையேந்திய விசாலமான சேனைகளைப்பார்த்து,—சில்வர் உள் மருண்டு போனார் - சிலர் மனமயங்கி ஓடிப்போனார்கள். எ-று.

மீக்காய் - விகாரம். என்ன புக்க தானை என இயையும். இடங்கொடுத்தகன்ற என்றது மழுவெறிந்து மலையாளமுண்டாக்கிய சரித்திரத்தை. (கஒ௦)

நைகுவ தன்றி வேறோர் நல்லரண் டேடிச் சேமஞ்
செய்குவ தன்றெம் மாவி தீர்வதே திண்ணந் திண்ண
முய்குவ தென்னு மாசை யுடன்கொடு போகி யெங்கே
வைகுவ மென்னே யென்னே வந்தது கூற்றம் கூற்றம்.

இ-ள். நைகுவது அன்றி வேறோர் நல் அரண் தேடிச் சேமம் செய்குவதன்று - வருந்துவதன்றி வேறொரு நல்ல புகலிடத்தை நாம்தேடி (நம்மைக்) காவல்செய்தல்கூடாது,—எம் ஆவி தீர்வதே திண்ணம் திண்ணம் - ஆகையால் எம்முயிர் நீங்குவதே நிச்சயம் நிச்சயம்,—உய்குவது என்னும் ஆசை உடன்கொடு போகி எங்கே வைகுவம் - நம் உயிர் உய்தற்குரிய ஆசையை உடன்கொண்டுசென்று எங்கே ஒளித்து இருப்பேம்,—என்னே என்னே வந்தது கூற்றம் கூற்றம் - இது என்னே? இது என்னே? வந்தது இயமன் வந்தது இயமன். எ-று.

நாங்கள் வேறோர் புகலிடம் தேடிக்காத்தல் கூடாது. ஆகையால் எம் உயிர்நீங்குதல் நிச்சயம். ஏனெனில் ஒளிக்க இடமுமில்லை இயமன்வந்துவிட்டது என்றார்கள் என்பது கருத்து. கூற்றம் கூற்றம் என்னும் அடுக்கு

அச்சம்பற்றிவந்தது. என்னே என்னே என்னும் அடுக்கு மிகுதிபற்றிவந்தது. வந்தது என்பதைப் பின்னுங் கூட்டுக. (௧௫௧)

குடகட றொட்டு மற்றைக் குணகட லளவுங் கொள்ளத்
தடவரை படுத்து மேனுந் தடுப்பது மல்ல வல்ல
வடகட னோக்கித் தெற்கி னின்றிடும் வடவை முன்னே
விடமொடு செலுத்தி யந்தோ வந்தது வேலை வேலை.

இ-ள். குடகடல் தொட்டு மற்றைக் குணகடல் அளவும் கொள்ள தடவரை படுத்துமேனும் - மேற்றிசைக்கடல்தொடங்கி மற்றைய கீழ்க்கடல் வரைக்கும் பொருந்தப் பெரியமலையை அடுக்குவோமாயினும்,—தடுப்பதும் அல்ல அல்ல - தடுப்பதும் கூடாது கூடாது,—வடகடல் நோக்கித் தெற்கில் நின்றிடும் வடவை முன்னே விடமொடு செலுத்தி - வடகடலைநோக்கித் தென்கடலில்நிற்கின்ற வடவாமுகாக்கினியை முன்னே நஞ்சோடு செலுத்தி,—அந்தோ வந்தது வேலை வேலை - ஐயோ! வந்ததுகடல் வந்தது கடல். எ-று

வடவை - கோபம். விடம் - கொலைத்தொழில். (௧௫௨)

இச்சையிற் போகந் துய்த்திட் டின்னலொன் றின்றி மற்றை
நச்செயிற் றரவந் தாங்கு ஞாலத்தார் வாழ்க வாழ்க
வச்சமற் றழிவி லாத வாக்கம்பெற் றினிது வாழும்
பச்சிமத் தெங்கட் கையோ விளைந்தது பாவம் பாவம்.

இ-ள். இச்சையின் போகம் துய்த்திட்டு இன்னல் ஒன்று இன்றி - விரும்பியபடி போகத்தை அனுபவித்துத் துன்பஞ் சிறிதுமின்றி,—மற்றை நஞ்சு எயிற்று அரவம் தாங்கும் ஞாலத்தார் வாழ்க வாழ்க - மற்றைய நஞ்சுபொருந்திய பற்களையுடைய (சேஷனாகிய) பாம்பினாற்றாங்கப்படும் பூமியிலுள்ளார் வாழுக வாழுக,—அச்சம் அற்று அழிவிலாத ஆக்கம் பெற்று இனிது வாழும் பச்சிமத்து எங்கட்கு - அச்சம் இல்லாமல் அழிவில்லாத செல்வத்தைப்பெற்று இனிதாக வாழுகின்ற மேற்றிசையிலுள்ள எங்களுக்கு,—ஐயோ விளைந்தது பாவம் பாவம் - ஐயோ உண்டாயது பாவம் உண்டாயது பாவம். எ-று.

அச்சமற்றுவாழும், ஆக்கம்பெற்றுவாழும் எனத் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. (௧௫௩)

கட்டுண்ட வுதரச் செந்தீ கனன்றிடக் கையேற் றார்கட்
கிட்டுண்டு வாழார் நம்மூ ரிருந்தனர் போலும் போது
மட்டுண்டு வாழ்வே மல்லே மாருயி ரதனை யந்தோ
கெட்டுண்டு படுவ தாகச் சூழ்ந்தது கேடு கேடு.

இ-ள். கட்டுண்ட உதரச் செந்தீ கனன்றிட கையேற்றார்கட்கு - அடிப்பட்ட உதராக்கினிசுட (ப்பசித்துவந்து) கையேற்றவர்களுக்கு,—இட்டு

உண்டு வாழார் நம்மூர் இருந்தனர் போலும் போலும் - கொடுத்து உண்டு வாழாதவர்கள் நம்மூரிலிருந்தார்கள்போலும் போலும்,—அட்டு உண்டு வாழ்வேம் அல்லேம் - இனி நாம் அட்டு உண்டு சீவிப்பேமல்லேம்,—அந்தோ ஆருயிர்தனை கெட்டுண்டு படுவதாகச் சூழ்ந்தது கேடு கேடு - ஐயோ அரிய உயிரைக் கேடடைந்துபடுவதாகச் சூழ்ந்துகொண்டதுகேடு சூழ்ந்துகொண்டது கேடு. எ-று.

உயிர்தனைச் சூழ்ந்தது என இயையும். இட்டுண்டு வாழாதார் இருந்தபடியாற்றான் நமக்குக் கேடுசூழ்ந்தது என்பது கருத்து. அடுதல் - உணவாக்கல். (௧௫௪)

எனவிஃ துரைத்து வல்லை யெய்தியாங் கீறொன் றில்லாத்
தனவப ராந்த ரென்னுங் கேரள ரடியிற் றாழா
வினையது விளைவ தெல்லா மிக்கெடுத் துரைத்த லோடுஞ்
சினவனல் செங்கட் சிந்தச் சீறுபு செப்புகின்றார்.

இ-ள். என இஃது உரைத்து வல்லை எய்தி - என்று இவற்றைச் சொல்லி விரைந்துசென்று,—ஆங்கு ஈறு ஒன்று இல்லாத் தன அபராந்தர் என்னும் கேரளர் அடியில் தாழா - அங்கே முடிவுசிறிதுமில்லாத செல்வத்தையுடைய அபராந்தரென்னுஞ்சேரர்களது பாதங்களில் வணங்கி,— வினையது விளைவது எல்லாம் மிக்கு எடுத்து உரைத்தலோடும் - தீங்கின்சம்பவத்தையெல்லாம் மிகவும் எடுத்துச்சொல்லிய அளவில்,—சின அனல் செங்கண் சிந்த சீறுபு செப்புகின்றார் - கோபாக்கினி சிவந்தகண்களினின்றுஞ் சிந்தக் கோபித்துச் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று.

தாழா உரைத்தலோடும் சீறுபு செப்புகின்றார் என முடிக்க. விளைவது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (௧௫௫)

வசைவிடா தன்று தோற்ற வச்சிரக் கரத்தி னோன்றன்
றிசைவிடா ரோடு தென்பாற் செந்தமிழ்ப் புலவர் போல
நசைவிடா நிதியக் குன்ற நற்றிறை யளித்தற் காட
லிசைவிடா ரகுவேந் தற்கே யாங்களு மெளியம் போலும்.

இ-ள். வசை விடாது அன்று தோற்ற - வசைநீங்காது அன்று தோல்வியடைந்த,—வச்சிரக்கரத்தினோன்றன் திசைவிடாரோடு தென்பால் செந்தமிழ்ப்புலவர்போல - கீழ்த்திசையிலுள்ளவரையும் தென்றிசையிலுள்ள செந்தமிழ்ப்புலவர்களாகிய பாண்டியர்களையும்போல,— நசை விடா நிதியக் குன்றம் நல் திறை அளித்தற்கு - அவாநீங்காத நிதிக்குன்றை நல்ல திறையாகக் கொடுத்தற்கு,—ஆடல் இசை விடா இரகுவேந்தற்கு யாங்களும் எளியம்போலும் - போர்வெற்றியால்வரும் புகழ்நீங்காத இரகுமகாராசனுக்கு யாங்களும் எளியேம்போலும். எ-று.

போல அளித்தற்கு எளியம் போலும் என இயைக்க. போல என்பதை எளியம் என்னும் குறிப்புவினைமுற்றின் விகுதியோடு முடித்தலுமாம். உம்மை சிறப்பு. (௧௫௬)